

Alle fire paneller: Schiller Instituttets konference i Tyskland forener folk med god vilje til at skabe et nyt paradigme

Panel 2:

Panel 3:

Panel 4:

Den 17. nov. (EIRNS) – To begivenheder i den forgangne uge demonstrerer de to modsatrettede fremtider, som menneskeheden står overfor i dag. I Washington er den skandaløse og selvklaart svingagtige rigsretsundersøgelse, der ledes af demokraterne og de korrupte efterretningsfolk og embedsmænd, som sidder tilbage efter George Bush' og Barack Obamas mislykkede præsidentskaber – alt imens de keder de fleste amerikanere, ude af stand til så meget som at nævne hvilken forbrydelse der undersøges – ikke desto mindre en farlig fortsættelse af kupforsøget mod USA's præsident; et kupforsøg, der hidrører fra den britiske efterretningstjeneste og deres nynazistiske allierede i den tidligere ukrainske regering. Med mindre dette kup afværges, vil det så godt som givet føre til verdenskrig på kort sigt. Samtidigt afholdtes Schiller Instituttets internationale konference med deltagelse af over 300 "nationale patrioter og verdensborgere" (som Schiller definerede ægte statsborgerskab). Under titlen: "The Future of Humanity as a Creative Species in the Universe" (Menneskets Fremtid som Kreativ Art i Universet) var konferencen viet til

mindet om Lyndon LaRouches levende ideer. Alt imens hovedtalen blev holdt af grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, inkluderede rækken af talere:

* Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for handels- og handelsafdelingen ved den kinesiske ambassade i Tyskland, om "Potentialiet for den Nye Silkevej for Europa";

* Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det progressive socialistiske parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine, om "LaRouches Videnskab om Fysisk Økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine";

* Professor Andrei Ostrovskii, vicedirektør for Institut for Fjernøsten Studier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi, om "Rusland i det kinesiske Bælte-og Vejinitiativ: Muligheder og udsigter";

* Jozef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet, om "LaRouche og videnskab";

* Theo Mitchell, tidligere delstatssenator i South Carolina, om LaRouche, "manden, der skulle have været præsident for De Forenede Stater";

* Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien, om "Fædreland, nation og stat som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche."

Der blev endvidere holdt taler af andre medlemmer og venner af Schiller Instituttet fra U.S.A. Grækenland, Frankrig, Irak og Libanon. En koncert med musik af Beethoven, Schumann og Schubert blev afholdt på den første aften af todages begivenheden; koncerten var viet til mindet om Lyndon LaRouche.

Fru Zepp-LaRouche indfangede i hendes bemærkninger de

afgørende aspekter af hendes afdøde mands ideer, der er nødvendige for, at nutidens "verdensborgere" kan overvinde den permanente krigsførelse, kulturelle nedbrydning og det endelige sammenbrud af verdens finansielle system, som vi nu står overfor, og skabe et nyt paradigme baseret på en global renæssance af kunstnerisk og videnskabelig kreativitet:

"Det er absolut enestående for LaRouche, at han demonstrerer overgangen mellem relativistisk fysik og kreativiteten i det menneskelige sind som sådan, og forbindelsen mellem dette domæne og klassiske former for kunst og statsmandskunst. Lyn leverede rigeligt bevis for, at det alene er gennem klassiske former for poesi, drama og musik, at de åndsevner, der er i stand til at skabe gyldige hypoteser og nye indsigter i universets lovmæssighed, kan udvikles. Og hvorfor det er i musik, poesi og drama at de samme kampe mod reduktionistiske og deduktionistiske forestillinger må udkæmpes, og hvorfor kvaliteten af metafor, ironi og Furtwänglers idé om at spille mellem noderne er så afgørende for at hæve sindet til denne højere riemannske tankemåde. Hermed følger opøvelsen af følelserne væk fra det sanselige og profane område, til niveauet for lidenskabelig kærlighed til menneskeheden (agape). Den oligarkiske samfundsmodel og dets menneskesyn reducerer individet til en skabning af hedonistiske ønsker og begær, hvilket gør det let manipulerbart og modtageligt for rollen som 'undersåt' for Thrasymachos' lov og orden'. Det er den kognitive oplevelse forbundet med klassiske former for komposition, der frigør individet ved at appellere til sindets skønhed og frigøre den form for "agapisk" kærlighed til menneskeheden, som er nødvendig for at vælge det Nye Paradigme for menneskeheden, der kan sætte en stopper for den privilegerede klasses snæversynede og onde stræben efter påståede geopolitiske interesser på bekostning af de lavere klasser".

Program for Schiller Instituttets Europæiske Konference d. 16.-17. november

Menneskehedens Fremtid som Kreativ Art i Universet

Lørdag d. 16. november

Panel 1: I en tid med strategiske omvæltninger: Vil Europa være i stand til at hjælpe med udformningen af det 'nye paradigme'?

* Vi kan forme en ny æra for menneskeheden!: Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Institutet

* Potentiallet for den Nye Silkevej for Europa: Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for 'handelsdepartementet' ved den kinesiske ambassade i Tyskland

* LaRouches videnskab om fysisk økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine: Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det Progressive socialistiske Parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine

* Ruslands deltagelse i det kinesiske "Ét Bælte Én Vej"-initiativ: Muligheder og fremtidsudsigter: Professor Andrei Ostrovskii, viceadministrerende direktør for Institut for Fjernøstenstudier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi

* Broforbindelserne mellem Italien-Tunesien og Italien-Albanien: Forbindelsen af Bælte- og Vejkorridorerne: Prof. Enzo Siviero, direktør, E-Campus Universitet, Italien; Næstformand i Réseau Méditerranéen des Ecoles d'Ingénieurs (Netværk af Ingeniører i Middelhavsområdet)

* Udvikling af forbindelserne mellem Grækenland og 'Bæltet og Vejen': Leonidas Chrysanthopoulos, ambassadør, Grækenland, tidligere generalsekretær for Sortehavets Økonomiske Samarbejdsorganisation

* Pragmatisme versus ideologier: Alain Corvez, konsulent i

international strategi, Frankrig

Panel 2: De grundlæggende videnskabelige spørgsmål vedrørende fremtiden og den 'Nye Silkevej i rummet'

* Kan Europa spille en nøglerolle indenfor videnskaben: Jacques Cheminade, præsident for Solidarité et Progrès, tidligere [fransk] præsidentkandidat

* Månebyen: Næste skridt mod en ny æra for menneskeheden: Sébastien Drochon, formand for rumpolitik, det franske Schiller Institut

* LaRouches opdagelser: Uddannelse af en ny generation: Megan Beets og Jason Ross, Lyndon LaRouches "kælder-team"

* Til forsvar for afrikansk suverænitet: Diogène Senny, præsident for den Panafrikanske 'Umoja'-Liga

Klassisk koncert: en hyldest til Lyndon LaRouche med værker af Beethoven, Schubert og Schumann

Søndag d. 17. november

Panel 3: Hvem er Lyndon LaRouche?

* Fornuftens magt: Den levende arv efter Lyndon LaRouche: Dennis Small, koordinator for Latinamerika ved Schiller Instituttet

- * LaRouche og videnskab: Josef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet
- * Manden der skulle have været USA's præsident: Theo Mitchell, tidligere statssenator i South Carolina
- * 'Fædreland, nation og stat' som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche: Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien
- * LaRouche, betydningen af Lyndon LaRouches ideer for den arabiske verden: Hussein Askary, Sydvestasien-koordinator for det Internationale Schiller Institut
- * LaRouche, et "florentinsk" sindelag: Claudio Giudici, formand, Uritaxi (Nationale Taxi Fagforening), Firenze, Italien
- * Lyndon LaRouches kamp for fred og udvikling i Libanon og Mellemøsten: Bassam El-Hachem, professor ved det libanesiske universitet, Beirut, Libanon
- * Hvor er Amerika på vej hen? LaRouches løsninger som vejen ud af kaos: Harley Schlanger, tidligere talsmand for Lyndon LaRouche, bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet

Panel 4: Skønhed og klassisk kunst som et 'kald' for menneskeheden: Den kulturelle silkevej

- * Nødvendigheden af en klassisk renaissance for ungdommen: Diane Sare, direktør for Manhattan Kor-projektet
- * LaRouche og harmonien mellem kunst og videnskab: Antonella Banaudi, Sopran og sanglærer, ekspert i Verdis kammertone
- * Sand frihed gennem ægte kunst: 'Negro Spirituals' enestående bidrag til klassisk boglig dannelse i Amerika: Elvira Green,

mezzosopran, 30-årigt medlem af Metropolitan Opera, grundlægger af Spirituel Renaissance Sangere i Greensboro/North Carolina, USA

Verden i oprør: Et øjeblik til afgørende indgriben, set fra historiens højeste niveau

Den 11. november (EIRNS) – Verden er i oprør, som det ses mest dramatisk i de mange masseprotester – fra Chile, til Libanon og Irak, og voldelige deployeringer i Bolivia og Hongkong af agenter for det døende neoliberale geopolitiske system. Samtidig er dette et øjeblik til afgørende indgriben for det gode, hvis folk står klar med programmerne og metoderne til at arbejde sammen for at vise vejen sikkert fremad.

Ved gennemgangen af aktuelle begivenheder i dag, understregede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, behovet for at inspirere os selv og alle andre til at se tingene fra historiens højeste udsigtspunkt. På den måde er man ikke fanget i en flad, todimensionel falsk virkelighed, manipuleret til at "vælge side" og stillet over for undergang.

Zepp-LaRouche brugte til sammenligning eksempelet med den systemiske krise i 1989, hvor hele det kommunistiske partisystem uddøde mellem 1989-1991, sammenlignet med nutiden, hvor det neoliberale finansielle/økonomiske system står over for et endeligt. I tilfældet fra 1989 blev det positive alternativ forpurret op gennem 1990'erne. Men i dag kan vi sørge for, at det ikke sker igen.

Se på metoden for samarbejdsvillig tankegang, som udtrykt i dag ved Middelhavet af den kinesiske præsident Xi Jinping, der mødtes med græske ledere i Athen. Xi talte om de nye relationer mellem Asien og Europa, understøttet af Grækenland, da det fungerer som omskibningspunkt for udvidelsen af den fælles handel og den gensidige udvikling. Xi og hans græske værter var på en personlig rundtur i Piræus' havn. I mellemtiden er situationen meget farlig i Bolivia og Hongkong, hvor "Maidan"-modellen, der involverer fremmede indgreb fra fælles netværk af fascistiske grupperinger og agenter fra Whitehall (gaden i London hvor de fleste regeringsbygninger ligger) og USA's udenrigsministerium. I de seneste dage har der været uhørt voldeligt i Hongkong. I Bolivia er der et totalt magtvakuum uden nogen formel regering overhovedet. Santa Cruz-fraktionen, under Bolivias fascistiske operatør Luis Fernando Camacho, dræber og raserer hensynsløst i den "guddommelige retfærdigheds" navn. Organisationen af Amerikanske Stater (OAS) og det amerikanske Udenrigsministerium er medskyldige i processen ved at billige den "professionelle" rolle, som den korrupte OAS har spillet, da den erklærede valget den 20. oktober for at være svigagtigt, hvilket satte scenen for det voldelige oprør, som førte til præsident Evo Morales fratræden 10. november.

Zepp-LaRouche understregede, at den "geopolitiske tankegang" må overvindes. I USA er prøvestenene de præsidentskaber og livsanskuelser, der tidligere har været: George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt, John F. Kennedy, og de historiske bidrag fra Alexander Hamilton, Benjamin Franklin og Lyndon LaRouche. Det amerikanske System er den afgørende arv. Folk er nødt til at rejse sig og tage ansvar på et verdenshistorisk plan.

**At drage læren af den
forspildte chance i 1989 –
denne gang kan det blive
anderledes**

**Schiller   Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche den 10 november
2019**

Hvad var det i virkeligheden der skete i 1989, da Berlinmuren faldt, og hvad kan vi lære af at undersøge begivenhederne i denne historiske periode? Ved en gennemgang af hvad der rent faktisk skete for tredive år siden, da Berlinmuren blev revet ned, i modsætning til den officielle fortælling fremsat af de neoliberale og geopolitikerne, taler Helga Zepp LaRouche lidenskabeligt for, hvorfor det vil være anderledes denne gang. Chancen for verdenshistoriske forandringer findes kun kortvarigt, men denne gang, siger hun, er lejligheden gunstigere. I modsætning til 1989, hvor alene kræfter, der var tilknyttet hendes mand, Lyndon LaRouche, og Schiller Instituttet, havde en strategisk plan, er der i dag Bælte- og Vejinitiativet og en voksende erkendelse af, at der kommer et nyt [finansielt] krak, og at det vil være dødbringende at holde fast ved det gamle paradigme, der blev påtvunget [verden] af det britiske imperium.

Hun præsenterer de afgørende spørgsmål fra 1989, som en der

selv deltog i dem, og forklarer hvordan det britiske imperium overlevede dengang ved hjælp af mord, trusler og korrupsion, herunder fængslingen af hendes mand. Men det nye paradigme der dukker op globalt, udformet på basis af LaRouches ideer, ses i stigende grad som den eneste levedygtige mulighed i dag, hvor faren for et nyt krak er øget. De, der forsvarer den gamle orden i Europa og USA, bliver i stigende grad afsløret, idet efterforskningen af Russiagate's oprindelse dagligt frembringer flere beviser.

Nu er tiden inde til at læse Schillers værker, sagde hun, for at blive opmærksom på potentialet for hvert menneske – inklusive dig selv! – til at blive en smuk sjæl, og bruge denne opdagelse til at blive en kraft til at skabe historie, og sikre at menneskeheden ikke går glip af denne mulighed.

‘Afslut den McCarthy-agtige heksejagt mod Kina og præsident Trump’

Den 6. november (EIRNS) – Executive Intelligence Review vil snart udgive en 24-siders brochure med overskriften “Afslut den McCarthy-agtige heksejagt mod Kina og præsident Trump”. Og det er på tide.

Som Helga Zepp-LaRouche fortalte medarbejdere i Europa den 5. november: "Den overordnede dynamik i verden er, at den liberale model, den koloniale, imperiale model, anført af det britiske imperium, helt klart er ved at selvdestruere; hvilket ikke betyder, at det ikke er ekstremt farligt, men der er ingen måde, hvorpå systemet kan overleve."

"Og det", fortsatte hun, "er i en fuldstændig kamp med det Nye Paradigme der er ved at opstå, som klart er domineret af Kina, af Asien, af lande der ønsker at få en ny model for internationale relationer ... Der er ingen nationale løsninger, der er ingen spørgsmål, der har en chance for succes, hvis de ikke på en eller anden måde integreres i dette overordnede strategiske perspektiv. "

Potentialet i en sådan vidtgående amerikansk-kinesisk alliance, som grundstenen i et globalt nyt paradigme, er netop hvad det britiske imperium frygter mest hos præsident Donald Trump. Trump kan virkelig vælte hele skakbrættet med den bedrageriske rigsretssagsoperation mod ham, ved at ramme det britiske imperium på deres svage flanke: Ved at bruge sit planlagte møde med den kinesiske præsident Xi Jinping i de kommende uger, ikke kun til at underskrive den første fase af en handelsaftale mellem USA og Kina, som nu er planlagt, men også til at tage yderligere konkrete skridt, herunder:

- Arbejde med Kinas Bælte- og Vejinitiativ, herunder større infrastrukturprojekter i USA. Dette vil dramatisk forøge den amerikanske beskæftigelse indenfor faglært produktion, netop på et tidspunkt, hvor beskæftigelsen i fremstillingsvirksomhederne er faldende i sådanne vigtige svingstater som Michigan, Pennsylvania, Wisconsin og Ohio – som Trump har brug for at vinde i 2020.
- Samarbejde med Kina og Mexico om at stoppe indsmugling af fentanyl fra Mexico til USA, sammen med alle andre stoffer og ulovlig våbenhandel over grænsen mellem USA og Mexico. Sådanne tiltag bør kobles sammen med det

amerikansk-kinesiske samarbejde, for i fællesskab at udvikle hele Mexico-Mellemamerika regionen økonomisk.

Trump vil finde en villig partner i Xi Jinping til at opbygge et sådant forhold. I sin hovedtale i går på Kinas Internationale Import Expo i Shanghai (CIIE), holdt Xi sin tale stående foran en skærm med en nedtælling for at vinde landets kamp mod fattigdom, som helt vil være elimineret i Kina ved udgangen af 2020, en imponerende præstation, som allerede har løftet omkring 850 millioner mennesker ud af fattigdom. I denne tale sagde Xi:

“Af de problemer som verdensøkonomien står overfor, kan ingen løses af et enkelt land alene. Vi må alle sætte menneskehedens almene vel først snarere end at sætte ens egne interesser over alles fælles interesser... Jeg har tillid til de lyse udsigter for Kinas økonomiske udvikling. Kinas udvikling, set gennem historiens linse, er en integreret del af den ædle sag for menneskelig fremgang. Kina vil række sine arme ud og tilbyde verdens lande flere markedsandele, investeringer og vækst. Sammen kan vi opnå udvikling for alle. Den kinesiske civilisation har altid værdsat fred under himlen og harmoni mellem nationer. Lad os alle arbejde i denne ånd og bidrage til en åben global økonomi og til et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden.”

En ting er helt sikker: Hvis Trump tager imod tilbuddet og handler på den måde, vi har angivet, vil det britiske imperium gå amok, begyndende med deres golem, den sære fremtoning, George Soros. Trods alt, er Soros verdens førende fortalere for legalisering af narkotika; han finansierer et stort antal af Kongressens Demokrater, der på selvmorderisk vis marcherer videre med deres rigsretssag mod Trump; og han er en betydningsfuld organisator af den voldelige destabilisering af Hongkong, sammen med andre farvede revolutioner...

Men Soros er bare en særdeles ubehagelig frontfigur for en global britisk imperial politik. Lyndon LaRouche behandlede

dette spørgsmål indgående i nogle bemærkninger i juli 2009 til medarbejderne i Sonora, Mexico, som dengang var hårdest ramt af A/S Narkotikas narko-terrorisme. LaRouches bemærkninger for et årti siden er stadig lige gyldige i dag:

“I kæmper imod det Britiske Imperium ... Men faktum er, at Mexico ikke kan vinde denne krig, alene i Mexico. Styrkerne er internationale. Det er kræfterne fra det britiske imperium, inklusive de britiske håndlangere i USA, og britiske håndlangere rundt om i verden ... I står over for det britiske imperium. I har ikke at gøre med nogle lokale narkopushere; I har at gøre med Prins Philip, fra det Britiske Imperiums kongelige familie, gennem hans verdensnaturfredningsbevægelse (WWF), som er fjenden af hele civilisationen! ...

“Først og fremmest er det nuværende globale finansielle valutasystem dødsdømt! Intet kan redde dette system i sin nuværende form ... Det er sådan, vi håndterer disse anliggender. Enhver form for effektiv krigsførelse er ikke baseret på skyderier. Det er baseret på ideer. Det er baseret på principper og begreber. Strategiske forestillinger. Hvem er vores potentielle allierede? Jo altså, vores potentielle allierede er Kina, der er under angreb fra det britiske imperium ... Men ved at være klog og tænke globalt og strategisk, kan vi hver især finde vores egen måde, en måde at nå frem til en global indsats for at komme videre og endelig ødelægge den fælles fjende”.

Folk er i globalt oprør over

det faldefærdige neoliberale system

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 3. november 2019

Helga indledte sin ugentlige webcast med at insistere på, at folk faktisk bør se præsident Trumps rally i Tupelo, Mississippi, da man her vil se en helt anden dynamik, end hvad der formidles i medierne og af hans modstandere. Et betydeligt udsnit af de amerikanske vælgere reagerer entusiastisk på hans præsentationer, idet han fortsætter med at betone afslutningen på krigene, der blev indledt af Bush og Obama, alt imens han bekæmper sammensværgelsen, der føres imod ham. Hun kaldte demokraternes pres for en rigsretssag for et "højrisikabelt spil... som kan give bagslag."

Det vi gennemlever er et utroligt historisk øjeblik, et endeligt opgør mellem millioner over hele verden der er vrede, og som i USA bliver mobiliseret af Trump imod det britiske imperium, der har taget Det Demokratiske Parti [som gidsel]. Hun mindede seerne om, at hendes mand – da Trump blev valgt – sagde, at dette ikke var en amerikansk, men global begivenhed, hvilket vi ser nu med masseprotesterne, der pågår verden rundt. Hun gennemgik udviklingen omkring rigsretssagen, herunder bedraget med Schiffs "whistleblower". Hun pegede på fremskridtene i Syrien, der er baseret på et samarbejde mellem Trump og Putin, samt handelssamtalerne med Kina, for at vise hvad det er som Trump gør, der forårsager hysteriet bag rigsretssagen.

Da hun gennemgik det igangværende finansielle/økonomiske sammenbrud samt de åndssvage løsninger der er foreslået af Lagarde, Carney m.fl., og som kun vil gøre ondt værre, pegede hun på de enestående løsninger, der er blevet udviklet af hendes mand Lyndon LaRouche. For Jer, vore seere, er tiden ikke til passivitet, konkluderede hun, men til nu at blive involveret og støtte vores organisation.

POLITISK ORIENTERING den 31. oktober 2019:

Massestrejke i gang: Chile, Libanon, Tyskland, Argentina og Storbritannien. Og USA?

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

APEC og COP25 er aflyst

– det gamle paradigme er brudt sammen, og vi må bygge det nye

Den 30 oktober (EIRNS) – Enhver der stadig måtte have den misforståelse, at verden på en eller anden måde “klarer sig”, uden behovet for at skulle påtage sig noget personligt ansvar for handling, må vågne op og se på verden som den er i dag, “fra oven”, som man siger.

I dag kollapsede nationen Chile og “Chile-modellen” i bund og grund, som City of London og Wall Street elskede. Præsident Sebastián Piñera, med millioner af mennesker på gaden der kræver en afslutning på den økonomiske model, som blev indført for 45 år siden af det fascistiske Pinochet-diktatur og hans kontrollører af “Chicago Boys”, bekendtgjorde her til morgen, at topmødet i den Økonomiske Samarbejdsorganisation for Asien og Stillehavsområdet (APEC) mellem statsoverhovederne fra 21 lande fra Stillehavsområdet, planlagt til den 16.-17. november i Santiago, er blevet aflyst.

Derudover er også FN’s klimakonference, COP25, den centrale institution i den økofascistiske bevægelse for at afvikle industriel udvikling og reducere verdens befolkning, der er planlagt den 2.-13. december i Santiago, også blevet aflyst. Ikke alene er stakkels Greta Thunberg og tosserne i Extinction Rebellion fortvivlede, men Bank of Englands bankdirektør, Mark Carney, der står i spidsen for det folkemorderiske grønne finansinitiativ, river sig selv i håret.

Denne masseopstand mod den ondartede nedskæringspolitik i Chile er ikke en isoleret begivenhed. Faktisk oplever alle dele af verden en eller flere sådanne omvæltninger, hvoraf mange er ganske voldelige.

Hariri-regeringen i Libanon trak sig tirsdag den 29. oktober,

da befolkningen kræver en afslutning på den sekteriske opdeling af nationen, der er udartet i massekorruption og økonomisk forfald. Iraks regering bryder sammen, da store dele af befolkningen har haft begrænset adgang til elektricitet og endog vand, siden ødelæggelsen af dens land for to årtier siden af George Bush og Tony Blair. Argentina har nedstemt IMF's marionetregering under Mauricio Macri, med de sejrrige tilhængere af den nye regering, der vifter med chilenske flag i solidaritet. Overalt i Europa kollapser de gamle etablerede partier, der har regeret siden Anden Verdenskrig, uden lederskab i sigte til at vende den økonomiske nedgang.

Måske tror du, at du er sikret, fordi du har en god pension? Disse pensioner er investeret i spekulative papirer, som er ved at forsvinde. Den amerikanske centralbank, der har trykt penge med en hastighed, der ikke er set siden sammenbruddet i 2008, forsøger krampagtigt at holde »bankerne, der er for store til at gå ned«, oven vande i et par uger eller måneder mere, med en tilførsel på over 100 milliarder dollars dagligt, og tallet er stigende. Men den finansielle boble, der nu er på 1,5 billarder dollars, en halv gang større end i 2008, kan ikke "reddes" denne gang. Ti år med nulrente og "kvantitative lempelser" (QE) for billioner af dollars har kun gjort realøkonomiens bankerot langt værre.

Og alligevel er løsningen på dette problem tættere på at blive gennemført end på noget andet tidspunkt i nyere tid. Lyndon LaRouche advarede for 50 år siden om præcis disse katastrofer, såfremt hans kloge ord blev ignoreret: Stop finanssystemets omdannelse til et globalt kasino for spekulativt affald; gendan det hamiltoniske "Amerikanske System" med statslig kredit til realøkonomien; samarbejd internationalt for at nå ud til Månen, Mars og videre; og iværksæt et lynprogram for at gøre fusionsenergi tilgængeligt for hele menneskeheden.

En ønskedrøm? Langt fra. Med Donald Trump har vi for første gang siden Jack Kennedy en præsident, der tror på videnskabeligt fremskridt; som atter har forpligtet nationen

til et Måne-Mars-program; der afviser den falske britiske myte om "overbefolkning", som styrer den grønne dagsorden; der er modstander af, at vores børn bliver overmedicineret; og som insisterer på, at Amerika skal være venner med Rusland, Kina og alle nationer, der tror på fremskridt for deres folk.

Derfor er der en hektisk indsats for at starte en rigsretssag mod præsidenten, binde hans hænder, blokere hans bestræbelser på at afslutte krigene for regimeskifte og opbygge venlige forbindelser med andre suveræne stater. Det vigtigste er, at disse oligarker er bange for, at når den økonomiske boble brister, vil han ikke følge diktaterne fra Wall Street og City of London, men vil følge LaRouches politik, hans "Fire Love", der sætter det økonomiske imperium centreret i London under konkursbehandling, snarere end at redde det. De er bange for, at han ikke kun vil genoprette forbindelserne med Rusland og Kina, men også tilslutte sig dem i det største foretagende nogensinde, Den nye Silkevejs omdannelse af de tidligere koloniserede nationer til moderne industristater, der bekæmper fattigdom, som det er lykkedes for Kina, den største nation på Jorden.

Vær opmærksom på de forstandige ord fra Lyndon og Helga LaRouche. Nu er tiden inde.

'Vi går igennem et minefelt med bind for øjnene'

Den 30 oktober (EIRNS) "Verden hvirvler ud af kontrol," sagde Helga Zepp-LaRouche i går i en diskussion med samarbejdspartnere, "med et nært forestående fuldstændigt

sammenbrud af det transatlantiske finanssystem", til trods for desperate forsøg fra den amerikanske centralbank, Federal Reserve, ECB og centralbankerne på at afværge det uundgåelige ved hjælp af de sidste krampetrækninger med kvantitative lempelser og andre forsøg på bankredninger. Som en italiensk analytiker udtrykte det kortfattet i *Il Sussidiario* den 25. oktober: "Vi går igennem et minefelt med bind for øjnene."

Minefeltet er ikke kun økonomisk; det er også politisk. Der er en masseekspllosion af protester internationalt [rettet] imod de nuværende bankerotte institutioner – fra Chile, Libanon, Argentina og endog til Italien og Tyskland, som det blev tydeliggjort ved de nylige valg i disse europæiske lande. Under disse omstændigheder, sagde Zepp-LaRouche, er det latterligt at tro, at de malthusianske grønne finansieringsplaner fra Bank of Englands direktør, Mark Carney, eller Europa-Kommissionens præsident, Ursula von der Leyen, vil fungere. Hvis man prøver at "puffe" befolkningen til at acceptere yderligere fascistisk nedskæringspolitik – som de kuleskøre adfærdsøkonomer foreslår – vil man kun forårsage en fuldstændig eksplosion.

Efterhånden som den økonomiske og politiske krise bliver mere bitter, optrappes i farlig grad det britiske imperiums operation for at fjerne præsident Donald Trump fra embedet, af frygt for at han handler imod deres interesser – som han netop har gjort i Syrien. Den demokratiske ledelse i Kongressen har udarbejdet en resolution, der formelt igangsætter en rigsretsundersøgelse, som de vil forsøge at banke igennem i denne uge, på trods af at et voksende flertal af den amerikanske befolkning ikke er i humør til dette kup. Der ligger en dobbelt fare i denne udvikling: Det er farligt for bagmændene, fordi det efterlader dem fuldstændig udsat for en folkelig afvisning; men det er også farligt for nationen og verden, i betragtning af den erklærede hensigt fra det britiske imperiums fortalere om at nå deres mål for enhver pris.

Vi står over for en sammenbrudskrise af historiske proportioner, tilføjede Zepp-LaRouche; langt større end Sovjetunionens sammenbrud for 30 år siden. Men i modsætning til dengang, er der ved at tegne sig et alternativt system omkring Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

Sådanne omstændigheder, med et smuldrende finansielt system kombineret med et voksende internationalt oprør mod politikkerne og institutionerne af denne gamle orden, betyder, "at vi er nødt til at frembringe hele spektret af Lyndon LaRouches ideer", sagde Zepp-LaRouche. Denne kamp kan vindes, konkluderede hun, så længe vi lykkes med at vinde USA og Europa tilbage til deres egne bedste klassiske traditioner, som finder deres højeste udtryk i LaRouches livsværk.

Det næste anslag mod terror: Hjælp Mexico med at forsegle dets grænse mod narkotika og våbenhandel

Den 28. oktober (EIRNS) – Præsident Donald Trumps succes med at afskære ISIS i Sydvestasien, efterfulgtes af hans dristige beslutning om at trække amerikanske tropper tilbage fra Syrien og anvende internationalt samarbejde mod narkotikasmuglende, menneskehandlende terrorister. Her har han bekæmpet terrorisme, mens han hjalp med at stabilisere Syrien, i stedet for at nedbryde de nationale regeringer og skabe terrorisme, som tidligere præsidenter gjorde.

Nu til et klart og åbenlyst nødvendigt næste skridt: Samarbejd med Mexico for at besejre de narkotika- og våbensmuglende og menneskehandlende terrorister, der truer med at overtage dette land. Åbningen er allerede skabt.

LaRouches borgerbevægelse i Mexico, MOCILA, sendte et åbent brev til den mexicanske præsident Andrés Manuel López Obrador (AMLO) den 25. oktober 2019. Skrivelsen var en opfølgning på narkotikakartellernes nærmest militære overtagelse af byen Culiacan den 17. oktober. Med titlen: "Fire foranstaltninger til at besejre A/S Narkotikas overtagelse af Mexico" hedder det i det åbne brev fra MOCILA:

"Det er ofte tilfældet i historien, at kræfter der fører en ond politik bliver blændet af deres eget hybris og tror, at de kan påtvinge hele nationer deres vilje med rå vold og terrortaktik. Men selve deres arrogance blotter deres egen akilleshæl og kan føre til deres undergang forårsaget af deres tiltænkte ofre, hvis sidstnævnte går til kraftigt modangreb på den udsatte svage flanke.

"Sidste uges magtdemonstration af A/S Narkotika, det internationale narkotikakartel, styret af bankerne i City of London og Wall Street, omkring Ovidio Guzmán-sagen, udgør netop en sådan mulighed.

"I den samme ånd som vi udsendte et 'Åbent brev til AMLO' tilbage i september 2018, inden De tiltrådte, opfordrer LaRouche-bevægelsen i dag – baseret på afdøde Lyndon LaRouches anerkendte anseelse i disse anliggender – indtrængende om at vedtage fire konkrete foranstaltninger, der vil fratage A/S Narkotikas taktiske sejr i Ovidio Guzmán-sagen og vende den til deres strategiske nederlag".

"1) Afsæt omgående Deres indenrigsminister, Olga Sánchez Cordero, som er en ledende talsmand for A/S Narkotikas politik for narkotikalegalisering, og en trojansk hest i Deres regering.

"2) Fortsæt indædt den offensive politik De allerede har indledt, for samarbejde med Trump-administrationen om at fastfryse eller hermetisk forsegle grænsen mellem USA og Mexico, både mod våbenstrømmene sydpå og narkotikastrømmene nordpå, ved anvendelse af avancerede teknologier, herunder opsporing med laser, MR, røntgenstråler og mere. Dette er en vigtig del af LaRouches mangeårige plan mod narkotika [se Dennis Small, "LaRouche-planen for at 'hermetisk forsegle' grænsen mod narkotikatrafik," EIR, 29. marts, 2019].

"3) Udvidelse af sådan et internationalt samarbejde, ved at forhandle en aftale med Kina om at samarbejde 100% for at stoppe indstrømningen af fentanyl til Mexico, og især i staten Sinaloa, hvorfra det i stigende grad skæres ned til lavere koncentrationer for videreforsendelse til USA. Dette vil skabe et effektivt trepartssamarbejde mellem Mexico, Kina og USA, da Kina og USA allerede har nået en betydelig bilateral aftale om at stoppe fentanylens plage.

"4) Foreslå yderligere trepartssamarbejde mellem Mexico, Kina og USA, for at bringe afgørende infrastruktur og andre udviklingsprojekter til Mexico og Mellemamerika i forbindelse med Bælte- og Vejinitiativet (BVI), som nu omfatter 157 nationer i hele verden. Kun ved at stille sådanne muligheder for produktiv beskæftigelse for regionens ungdom til rådighed, kan de frigøres fra slaveri af narkotikahandelen og dens terroristbander, og fra det desperate behov for at migrere til USA for at sikre basal overlevelse for sig selv og deres familier.

"Et sådant globalt paradigmeskifte hen imod BVI ville også medføre en gældssanering af hele det bankerotte transatlantiske finanssystem, som er drivkraften bag den internationale narkotikahandel, og som under alle omstændigheder er på vej mod en sprængning af dets 1,5 billiarder \$ store spekulationsboble, der får 2008-krisen til at ligne en skovtur til sammenligning.

“cc: Præsident Donald Trump; Det Hvide Hus; Washington, D.C.”

Rollerne er byttet om for kupmagerne og centralbankerne Schiller   Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 27 oktober 2019

Helga Zepp LaRouche leverede en fascinerende vurdering af forandringerne, der fejer hen over kloden, og den gunstige lejlighed til at disse ændringer har gjort det muligt at realisere et samarbejde, der indvarsler en ny æra med fred og udvikling. Blandt de processer, som hun fremhævede, er:

1. Betydningen af Barr-Durham-efterforskningen, der overgår til en strafferetlig efterforskning, som sætter spotlight på hele det britiske Obama-efterretningsapparat, alt imens den afslører bedrageriet bag rigsretssagsprocessen omkring “Ukraine-[telefonsamtalen]”;
2. Accelerationen af finanskrisen og centralbankernes faktiske erkendelse af, at de ikke har andet valg end at

fortsætte den samme fejlslagne politik, som skabte denne krise;

3. Urolighederne der breder sig imod den neoliberale nedskæringspolitik, som centralbankerne har beordret for at beskytte deres faldefærdige system;
4. Omstillingen undervejs i hele Mellemøsten som et resultat af Trumps beslutning om at samarbejde med Rusland om at afslutte de "evindelige krige";
5. Til trods for det fortsatte anti-kinesiske idioti, der udvises i vicepræsident Pences seneste tale, anerkendte selv han det positive potentiale for en amerikansk-kinesisk handelsaftale, eftersom det er hvad præsident Trump ønsker;
6. Topmødet mellem Rusland og en række afrikanske nationer, hvilket giver USA og Europa en vision for hvad der vil være muligt, hvis man dropper de imperialistiske grundsætninger.

Ignorer medierne, der forsøger at udføre 'public relations' for de kriminelle britiske imperialistiske netværk – bliv aktiv med Schiller Instituttet, da tiden er inde til at udbrede Lyndon LaRouches ideer og metoder.

Som altid, tak for at følge vores arbejde.

Sejr i Syrien – indfør den Nye Silkevej

Den 23. oktober (EIRNS) – Præsident Donald Trump henvendte sig i dag til nationen fra Det Hvide Hus om sejren i Syrien og hævdede, at dette ikke var en sejr over nogen anden nation, men en sejr for alle over terrorisme og over de koloniale "regimeskifte"-krige, som USA var blevet trukket ind i under Bush og Obama. Usagt, men kritisk vigtigt, er at den potentielle "taber" i processen er det døende, britiske imperium, og de i USA der har ageret som nyttige idioter for de britiske imperiale krige og geopolitiske farverevolutioner.

Dette er netop grunden til, at de britiske aktiver i USA er i en panisk fremfærd for at rejse en rigsretssag mod præsident Trump, på trods af at der ikke er begået nogen ulovligheder, eller endog et anstrøg af en forbrydelse. De er rasende over, at Trump turde udfordre den britiske politik for "permanent krigsførelse" – de stedfortrædende krige, der havde til formål at fastholde USA i en tilstand af konflikt med Rusland og Kina. Trump gjorde dette klart i dagens erklæring: "Som kandidat til præsidentembedet gjorde jeg det klart, at vi havde brug for en ny tilgang til amerikansk udenrigspolitik, som ikke ledes af ideologi, men af erfaring, historie og en realistisk forståelse af verden." Han sagde det åbenlyse – at hele Mellemøsten "er mindre trygt, mindre stabilt og mindre sikkert end før disse konflikter begyndte," og at de, der kræver mere krig, er de samme mennesker der skabte rodet i Mellemøsten i første omgang med krigen mod Irak og Libyen.

Mens hystaderne i Kongressen og medierne skråler op om at Trump "kapitulerede" til Rusland, er det tydeligt, at Trump koordinerede tiltaget med Tyrkiet og med Rusland, for at give

Syrien sin suverænitet tilbage, omend der stadigvæk er nogle bump på vejen.

Kupmagerne mod Trump er lige så bange for, at når den hastigt voksende boble i det finansielle system eksploderer, som den må, vil Trump ty til de økonomiske ideer fra Lyndon LaRouche: den presserende nødvendighed for at sætte det bankerotte vestlige banksystem under en konkursbehandling efter modellen fra F.D. Roosevelts Glass/Steagall-bankopdeling; genoprette hamiltonisk "øremærket kredit" til industri, landbrug, sundhed og uddannelse af befolkningen; og rykke grænserne for menneskelig viden, der fokuserer på rumforskning og udviklingen af fusionsenergi. En sådan bestræbelse kræver internationalt samarbejde, især med Rusland og Kina, som Trump gentagne gange har insisteret på, at han vil opnå under sit præsidentskab. Det var årsagen til svindelnummeret med "Russiagate, og grunden til det massive McCarthyiske hysteri rettet mod alt hvad Kina foretager sig.

Faktisk beror spørgsmålet der vil afgøre, om Trumps bestræbelser på at løse moradset i Mellemøsten kan opretholdes, på Den Nye Silkevej – hvor hurtigt kan de nye internationale forbindelser, der smedes af præsident Trump, bringe Kinas Bælte og Vej ind i regionen, helst med fuldt samarbejde mellem Kina, Rusland, Indien, USA og andre. Som Lyndon LaRouche sagde efter Oslo-aftalerne i 1993, som gav håb om fred mellem Israel og Palæstina: "Få traktorerne til at køre med det samme." Genopbygning og udvikling er forudsætningerne for bæredygtig fred, og resterne af det faldefærdige britiske imperium, vil gøre alt for at stoppe denne udvikling, som de gjorde det ved at undergrave Oslo-aftalerne.

Et stort skridt fremad finder også sted i Afrika, hvor 44 præsidenter og premierministre fra Afrika deltager i det første topmøde i Rusland-Afrika Økonomisk Forum i Sochi i dag og i morgen. Over 60 nationer og 3.000 deltagere overværede åbningstalerne af Vladimir Putin og den egyptiske præsident

Abdel Fattah el-Sisi, den nuværende formand for Den Afrikanske Union. Putin, der er forpligtet til at "lyse Afrika op" med fredelige aftaler om atomkraft over hele kontinentet, lovede også en fordobling af handelen, en fordobling af den russiske fødevareeksport og andet industrielt og militært samarbejde.

Dette er det "Nye Paradigme", der hurtigt opstår rundt om i verden, imod ønskerne fra de anti-vækst "grønne", der er finansieret af City of London og Wall Street, imod krigsmagerne, imod geopolitikere af enhver kaliber. Farerne er store, men potentialet for en verden og et univers, der er egnet til menneskehedens værdighed, har aldrig været større, hvis folk med god vilje vælger at handle.

***

Baggrundsvideoer:

Projekt Fønix:

Genopbygning af Syrien –
Aleppo: Den evige stad

I denne videofremleggelse gennemgår vi et forslag til genopbygningen af Syrien, ved navn Projekt Fønix, og som fokuserer på, hvordan Syrien, der har en ideel placering ved korsvejen, hvor tre kontinenter mødes, kan få gavn af at blive opkoblet til Den Nye Silkevej og den fremvoksende Verdenslandbro. Denne video blev optaget til Schiller Instituttets Internationale konference i Berlin, Tyskland, 25.-26. juni, 2016: »En fælles fremtid for menneskeheden, og en renæssancekultur for klassiske kulturer«

Se videoen her.

Se også: Projekt Fønix – diskussionspunkter for en genopbygning af Syrien.

Se også: En fredsplan for Sydvestasien, af Helga Zepp-

LaRouche. EIR-Pressemeddelelse i anledning af udgivelsen af den arabiske version af rapporten "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen".

Se også: Playlist: The World Land-Bridge & Global Development

---

I en dyb krise er et nyt paradigme netop så tæt på

Den 21. oktober (EIRNS) – Den aktuelle globale krise er mere end faren, slemt nok i sig selv, for at "regimeskifte-krige" spreder sig til verdenskrig; den rækker udover krigspartiets forsøg på at fjerne USA's præsident Donald Trump, fordi han ønsker fred og strategisk samarbejde især med Rusland – i særdeleshed i Mellemøsten.

Dette spørgsmål er bestemt afgørende. Vi ønsker alle instinktivt en harmonisk verden, hvor nationer søger fred og gensidig forbedring, i det mindste for at løse den vigtigste krise som denne. Og når vi ser krigspartier, der er blevet grebet af britiske geopolitiske tvangstanker om at gå i krig – eller ungdommen der er opvokset med voldelige kampe og anarkistiske opgør som "sjov og spil" – er det et smertefuldt billede af den menneskelige art.

Men vi ønsker meget mere: At hæve levestandarden for nationerne op over fattigdom og til videnskabeligt fremgang, og hæve de unges produktive evner til at overgå deres forældres og bedsteforældres begrænsninger.

Under denne krise ligger der under alle omstændigheder en

finansiel og økonomisk krise. Den har spredt sig fra ti års pengetrykning og massiv spekulation, der producerer ufattelige niveauer af gæld og ulighed – centreret i gigantiske megabankers i London, Wall Street og Frankfurt, men berører enhver nation i verden. Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Institutet, fortalte os i dag, at det der driver den strategiske krise – inklusive det voldsomme angreb for at fjerne en amerikansk præsident, der ikke ønsker krigskonfrontationer med andre atommagter – er, at det finansielle etablissement ved, at dets system nu styrer mod afgrunden. De vil ikke tillade en præsident Trump, der i den kommende dybe finansielle og økonomiske krise “måske kunne gøre hvad som helst”, måske endda gør det som kandidat Trump opfordrede til: “Sprænge den gigantiske boble på Wall Street.

“Han ville måske endda indføre Lyndon LaRouches politik, LaRouches berømte “Fire love”, der starter med Glass/Steagall-loven for at punktere den gigantiske boble, og derefter en “hamiltonisk” nationalbank til finansiering af ny højteknologisk infrastruktur; udforskning af hele solsystemet; gennembrud til fusionskraft.

Muligheden skræmmer Wall Street såvel som det magtbegærlige krigsparti; og selvom Trump må forsvares, giver det ingen mening at vente og se om han vil antænde disse nye økonomiske motorer. Vi er nødsagede til selv at handle for LaRouches renselse, og endog for at tvinge hans “fire love” ind i den forstyrrede og manipulerede kongres.

LaRouche foreslog “Fire Magts”-samarbejdet med USA, Kina, Indien og Rusland om denne politik for at få den hurtigere gennemført og spredt, gennem eksport af kapitalgoder, til udviklingslande. Han og Helga LaRouche fremlagde det centrale udgangspunkt for 30 år siden, korridorer for ny jernbanetransport, strøm og kommunikation ud over hele Eurasien, Mellemøsten og Afrika. Dette er nu Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

Kina fremskynder i år – i lyset af den voksende globale økonomiske krise og endog massive protester mod nedskæringer i mange lande på samme tid – atter sine vedvarende investeringer i ny infrastruktur, som indbringer højere produktivitet og forhindrer recession.

Men der er meget mere end infrastruktur i LaRouches politik. Det er "Apollo"-missioner for at vende tilbage og bebo Månen og rejse til Mars og videre; lynprogrammer for fusionskraft, laser- og plasmateknologier; lyse Afrika op med atomkraft, som Ruslands præsident siger, at det har til hensigt at gøre; bringe de væbnede styrker hjem fra områderne med "endeløse krige".

Et nyt og bedre paradigme kunne være inden for rækkevidde, der hvor Lyndon LaRouche udformede det i sit lange og meget kreative liv.

Kongressen iler med rigsretssag og krig men stikker af fra Wall Streets store problem.

Den 20. oktober (EIRNS) – Det amerikanske senat er nu et krigsteater for evindelige krigere, der kræver flere krige i Mellemøsten og afstraffelse af præsident Donald Trump med den absurde påstand om folkemord på kurderne. Repræsentanternes Hus kan nu prale af rigsretssags-tilhængere fra begge parter, der foregiver at tro, at Vladimir Putin (eller Xi Jinping)

kontrollerer Trump, og som støtter en hemmelig gruppe af CIA-operatørers forehavende med at vælte præsidenten. Mange af de store nationale medieorganisationer har forladt den tynde fernis af at rapportere nyhederne, for simpelthen at udsende og fordreje PR-meddelelser fra lederne af kuppet, der som udgangspunkt kommer fra højtstående personer i den britiske efterretningstjeneste.

Hvis dette er situationen, er det amerikanske folk i deres gode ret, hvis de er villige til at handle i egen interesse, til at smide det meste af denne kongres af fupmagere og deres forfalskede synspunkter og falske nyheder ud. Men noget andet ligger til grund for denne skøre opførsel.

Disse valgte embedsmænd skjuler for sig selv – og fra dig – de umiskendelige rapporter om, at en ny finanskriser, allerede i et tidligt stadie, er på vej imod os fra Wall Street, mens de industrielle økonomier i USA og Europa synker. Den nye globale finansielle rapport fra Den Internationale Valutafond er fuld af meget alvorlige advarsler om gældskriser og finansielt sammenbrud. Den amerikanske Centralbank har dagligt pumpet 50-100 milliarder \$ likviditetslån ind i Wall Streets banker og kapitalfonde siden den 16. september, da man opdagede en likviditetskrise på 'interbank'-lånemarkedet. Centralbankerne i USA, Europa og Japan koordinerer deres udvidede program for banksubsidiar i forsøget på at udstede tilstrækkelig likviditet til at forhindre, at aktie- og obligationsværdier dratter i afgrunden.

Men der er ingen omtale af disse udbrud af finansielle nødsituationer i Kongressen og parlamenterne, og heller ikke henvisning til dem i de populære medier. Der afholdes ingen høringer. Kompetente økonomer og bankfolk opfordrer indtrængende til, at disse banker skal brydes op efter principperne i Glass/Steagall-loven, og at store programmer med offentlige investeringer i højteknologisk økonomisk infrastruktur må iværksættes hurtigt. Men disse nødvendige tiltag diskuteres ikke engang.

Hvorfor? Alle de amerikanske embedsmænd, der er gået med på dette kup af den britiske efterretningstjeneste, vil have Trump af vejen før "økonomien" diskuteres. De frygter, at han i en krise, under et økonomisk sammenbrud, vil tage ansvar for det ved at handle i fællesskab med de andre nationale ledere indenfor rumforskning, kernekraft-teknologi, infrastrukturopbygning – hvilket vil sige Kina, Rusland, Indien og andre. Disse nationer er vores potentielle partnere i international udvikling, men krigspartiet insisterer på, at de er vores modstandere, vores fjender.

Lyndon LaRouche og hans organisations nuværende handlinger hjemsøger dette krigsparti, fordi hans politik ligger lige for som løsninger på denne krise. Dette gælder i allerhøjeste grad for hans ide om en "Fire-magts-aftale" (USA, Kina, Rusland, Indien) for at konstruere de internationale rammer for at indføre Glass/Steagall-principper, vigtige nye infrastrukturprojekter og investeringer i kapitalgoder, vidtrækkende rumfarts-missioner og avancerede kernekraftteknologier.

En amerikansk præsident, der ønsker at løse denne kommende krise, hvilket præsident Trump vil, kan simpelthen gribe fat i hvad LaRouche allerede har foreslået og påbegyndt, og følge hans lederskab. Dette vil partiet for rigsretssag og krig udelukke ved at tvinge Trump ud. Men det amerikanske folk har brug for disse LaRouche-løsninger, og burde nu handle i egen interesse.

Hemmeligheden bag, hvordan Trump udmanøvrerede krigspartiet. Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 18. oktober 2019

I denne uge drøfter Helga Zepp-LaRouche Trumps seneste træk for at afslutte krigen for regimeskifte, hvilket han blev valgt til at udføre, og stiller den amerikanske befolknings støtte til præsident Trump, der sås ved forskellige stævner i hele landet, op imod de etablerede mediers forsøg på at fremstille en helt anden virkelighed. Med en skrøbelig våbenhvile på den syriske/tyrkiske grænse er det nu tid til at begynde genopbygningen af regionen ved at udvide Bælte- og Vejinitiativet til Mellemøsten!

Helga Zepp-LaRouche understreger også den rolle, som vores bevægelse spiller i USA og i Europa med at uddanne befolkningen i den forestående globale finanskrise. DETTE er den virkelige baggrund for hastværket med at afsætte Trump fra embedet. Han har bevist, at han er villig til at vælte skakbrættet med det militærindustrielle kompleks' årtier lange politik for regimeskifte; så hvilken garanti har Wall Street for, at han ikke vil gøre det samme imod dem, i takt med at finanskrisen fortsætter med at brede sig?

Det er nu vigtigere end nogensinde at organisere en ægte økonomisk renæssance på planeten, begyndende med at omorganisere Wall Street og give de suveræne nationer mulighed

for at samarbejde om deres egne økonomiske skæbner.

Tak for at følge vores arbejde og for din støtte.

Timen er kommet

Den 17. oktober (EIRNS) – Igennem de fleste tidsperioder tillader historien kun at der sker få ændringer til det bedre på kort sigt, og de klogeste hoveder forbereder sig tålmodigt på de muligheder, som fremtiden måtte byde på. Så kommer der andre, sjældnere tider, hvor årtier eller mere kastes ud af balance i løbet af blot uger eller dage – revolutionære tider. To oprørende videointerviews, der netop er frigivet af LaRouchePAC – om Syrien og de videre udsigter for fred og eurasisk udvikling – viser, at der for indeværende virkelig er [tale om] revolutionære tider: et interview med Hussein Askary fra EIR's Arabiske Redaktion og talsmand for det internationale Schiller Institut ("Peace Breaks Out In Syria": Et interview med Hussein Askary "); og det andet fra Virginia Commonwealth med senator Richard Black (R) ("Interview med senator Black: The Real Story of What's Happening Syria, Not the Fake News Version").

Nu hvor præsident Donald Trump endelig er fritstillet til at opfylde sit valgkampsløfte om at trække USA ud af de uendelige, håbløse krige påbegyndt af Bush og Obama, og i stedet kan forhandle om fred med Rusland og alle andre parter, igangsættes der en revolution af håb. Den har grebet Mellemøsten, og amerikanerne, der valgte ham til præsident af samme grund, tillige med mange andre, der ikke stemte for ham. (samtidig med at Gallup løgnagtigt vil vide, at 52% af amerikanerne ønsker, at præsident Trump bliver væltet ved en

rigsretssag og fjernet fra embedet.)

Nu opfordres amerikanerne til at afsløre og besejre den forræderiske farceagtige rigsretssagsproces, og EIR vil fortsætte med at afsløre alle løgne og beskidte efterretningsoperationer, der ligger bag den – alle, til syvende og sidst, begået efter ordrer fra finansoligarkerne med centrum i London, såsom bankdirektør for Bank of England, Mr. 'Green Finance' Mark Carney.

Men det levende eftermæle fra det afdøde amerikanske geni Lyndon LaRouche fortæller os, at vi må gå videre, og at vi må gøre det nu. Opgaven er mere end bare at overvinde geopolitikken, og det er heller ikke muligt at stoppe blot med det. Den nuværende situation er en enestående mulighed for at basere fred på økonomisk genrejsning og økonomisk genopbygning af Amerika og Verden.

Det var netop sådan en mulighed, som Lyndon LaRouche så i sammenbruddet af det europæiske kommunistiske system (Warszawa-pagten) i årene 1989-1991. Han greb lejligheden som han så, selvom næsten ingen andre så det klart på det tidspunkt, for at overvinde det økonomiske forfald i Vesteuropa og Østeuropa, samtidig med at han muliggjorde udvikling i den såkaldte Tredje Verden. Han kæmpede ihærdigt, selv fra fængselscellen hvor han uretfærdigt var indespærret, for at få dette til at ske. Som ene mand, med sin kone og et par venner, førte han denne kamp til alle kontinenter. Han så forbundsfæller blive myrdet, som den tyske bankmand Alfred Herrhausen – men han kæmpede videre. Det krævede de kombinerede styrker af premierminister Margaret Thatcher og præsidenterne George H.W. Bush og François Mitterrand at besejre denne ene mands initiativ, for det han kaldte "den Europæiske produktive Trekant." Det var en enorm infrastrukturplan med henblik på at binde de mest produktive centre i Europa sammen, iværksætte højteknologisk udvikling derfra, og lade det brede sig videre ud til Østeuropa, Asien og videre.

Han tabte dengang, men den idé han forfægtede blev vedtaget som Kinas politik af landets nye præsident Xi Jinping i 2013, efter mange års forudgående diskussioner i Kina inspireret af Lyndon og Helga LaRouche. I løbet af de sidste seks år har det dybtgående forandret Verden, blandt andet ved at bringe håb til Afrika, hvilket aldrig før er set.

Nu står vi overfor en endnu større mulighed. De kræfter, der dengang knuste LaRouches plan, eksisterer stadig, men de er meget svagere, og de er bragt ud af balance. Muligheden er her for det 21. århundredes version af Franklin Roosevelts genopretningsplan, som Lyndon LaRouche redegjorde for i sine "Fire love" og andre steder (se EIR, 13. juni 2014, "Fire nye love for at redde USA nu! Ikke en mulighed: En øjeblikkelig nødvendighed").

Internationalt eksisterer der nu muligheden for (og hvor længe endnu?), at stormagterne USA, Rusland, Kina og Indien kan skabe et nyt kreditsystem rettet mod højteknologisk udvikling af verden, med massiv eksport af kapitalgoder fra den udviklede sektor til de underudviklede, muliggjort af langsigtede, lavt forrentede lån under et dollarsystem med guldreserver og relativt faste valutakurser.

Det kan gøres nu – drivkræfterne er til stede. Og det skal gøres nu. Uanset hvad dine yndlingsmedier måske fortæller dig og dine kontakter, er finanskrisen i færd med at bryde ud. De eneste svar herpå ligger i de retningslinjer, som LaRouche har udstukket. Giv agt!

Hvad der venter, efter en rigsretssag mod Trump: Dyb recession, finanskrak og en ny grøn aftale.

Den 16. oktober (EIRNS) – Hvis amerikanere kræver, at de grundlæggende principper i Lyndon LaRouches økonomiske love iværksættes nu – fra en Glass/Steagall-lov for at opløse Wall Street, til lynprogrammer inden for rumforskning og udvikling af fusionskraft – kan vi styre uden om den dybe recession og det truende finansielle krak.

Uden dette, sker det nu. Den internationale Valutafond har netop udsendt en meget stærk advarsel: 40% af samtlige selskabers gæld er klar til at eksplodere på Wall Street og i Londons banker, så snart vi rammer den økonomiske recession – hvilket de påpegede, at hele verdensøkonomien er på vej imod. Den amerikanske centralbank har forsøgt at stoppe en "likviditetskrise" i banksystemet, ved at pumpe 50-100 milliarder dollars af kortfristede lån ind i de store banker, hver morgen i en måned. Wall Street kræver fortsat mere og mere; der er store problemer der, og de afdelinger af bankerne, som specialiserer sig i spekulationer, må omgående opdeles, så udlånsbankerne kan beskyttes. Dette kræver, at Glass/Steagall-loven bringes tilbage.

Vi har brug for en langt større vækst i produktiviteten, kredit til nye infrastrukturprojekter der kommer fra en nationalbank, en mission til Månen og Mars for at fremme økonomien. Vi kan vende tilbage til hastig teknologisk vækst og videnskabeligt fremskridt. Lyndon LaRouche formulerede denne politik som grundlaget for USA's samarbejde med andre højteknologiske, rumfarende nationer: ja, Kina, Rusland og Indien.

USA går fortsat ind for industriel udvikling og teknologiske fremskridt, fordi Donald Trump er dets præsident. Alle fortalere for en rigsretssag, alle hans fjender, vil nu have den såkaldte Nye grønne Aftale: at bruge billioner af dollars på tilbagestående energiteknologier, nedlægge industrien, slå mennesker ihjel for at "redde planeten". Medierne bag en rigsretssagsproces ledes af de britiske og amerikanske efterretningstjenesters krigspartier – de bruger den "Nye grønne Aftale" som et våben mod Rusland og Kina, såvel som mod Trump. De grønne milliardærer, som Michael Bloomberg og George Soros, ønsker at se den menneskelige befolkning reduceret. Enhver demokrat, praktisk talt enhver europæer eller embedsmand i FN, der taler om "infrastrukturudgifter", hentyder til den jammerlige Nye grønne Aftale.

Præsident Trump er ikke blot, som han sagde, "alene" om at ville afslutte krigene i Mellemøsten og Afghanistan; han står også i vejen for de vilde antiindustrielle tiltag i "klimaændringernes" navn. På den måde udtrykte han sandheden, da han tweetede i dag: "Vores rekordstærke økonomi ville bryde sammen, ligesom i 1929, hvis nogen af disse klovner blev præsident!"

Hvis vi tillader at rigsretssagen lykkes, vil det koste os alle meget dyrt. Forstå LaRouches fire love og hans foreslåede Nye Bretton Woods-kreditsystem, måden at samarbejde på med disse andre rum- og videnskabelige magter. Vi kan gå udover alt hvad menneskeheden hidtil har været i stand til at udrette; og rigsretssags-kuppet vil blive besejret.

For en økonomisk renæssance for menneskeheden og renselse af Lyndon LaRouches navn.

Erklæring fra Schiller Instituttet formand, Helga Zepp-LaRouche, vedrørende de internationale aktionsdage 10.-15. oktober 2019

Forestil jer: Verdens ende indtræffer, men der møder ingen op! Forestil jer at teenager-klimaidolet Greta Thunberg, og alle central- og investeringsbankfolkene, hedgefonde og spekulanter, der er euforiske over den angivelige vished for at planeten vil koge over inden for 18 måneder (ifølge Prince Charles) – mens sidstnævnte er ekstatiske over astronomiske profitter, som de tror kan opnås ved "grønne finanser". Men så, ikke desto mindre, fortsætter verden – trods forskellige udsving i klimaet – simpelthen med at eksistere!

Denne variation af fredsbevægelsens gamle slogan: "Antag at der er krig, men at der ikke kommer nogen", er nyttig for at understrege den pointe, at en ideologi kun indvirker på virkeligheden, hvis størstedelen af befolkningen tror på den.

Der er ingen klimakrise. Klimadata for de sidste 500 millioner år viser, at Jordens klima har varieret kontinuerligt med en konstant vekslen mellem varme og kolde perioder. (Den sidste af disse kolde perioder sluttede først i 1850 med den 'Lille Istid'.) Dagens klimaalarmister kan ikke basere sig på videnskabeligt beviselige fakta, men bruger klimamodeller, hvis forudsigelser allerede har vist sig at være overdrevne. Fejlen i disse modeller understreger det faktum, at klimaet er en meget kompleks størrelse, som straks må bringes tilbage på et videnskabeligt grundlag. Mens menneskeskabte aktiviteter

har en begrænset effekt på klimaet, er det som IPCC gør – nemlig at ignorere den dybe indvirkning af processer i solen og i vores galakse – højdepunktet af videnskabelig inkompetence!

Dæmoniseringen af CO₂ og det resulterende mål om afkarbonisering af verdensøkonomien er lige så rationelt som at brænde hekse på bålet som et middel mod sygdom. CO₂ er ikke et forurenende stof, men er en uundværlig betingelse for livet på jorden, og især for trivslen af planter og landbrug som grundlag for menneskets eksistens. Den virkelige krisesituation er afkarboniseringen af den globale økonomi, hvilket den finansielle sektor presser på med, og som vil føre til et sammenbrud af de industrialiserede lande, ødelæggelse af udviklingslandene og massiv, global befolkningsreduktion – dvs. folkedrab.

Klimahysteriet, der er iscenesat af den finansielle sektor og de etablerede medier, er den største propagandistiske manipulation af befolkningen nogensinde; en manipulation der har fungeret så effektivt, at den nazistiske propagandamester Josef Goebbels ville have opgivet sit job på grund af sin relative fiasko i forhold hertil. Det egentlige spørgsmål der står på spil er ganske anderledes: Det neoliberale finanssystem er absolut færdigt. Årsagerne til nedbruddet i 2008 er langt fra blevet løst, men er i stedet blevet forstørret gennem elleve år med kvantitative lempelser, og renter der er sat til nul eller endda under. Hvilke planer har det finansielle oligarki? Ifølge et papir, der for nylig blev fremlagt af BlackRock på Jackson Holes årlige bankmøde, skulle centralbankerne gennemføre et "regimeskifte", hvor centralbanker, der forbliver "uafhængige", udsteder store mængder penge og giver dem direkte til regeringer, som kun vil bruge dem i henhold til centralbankernes direktiver. Det er samme princip, som Hitlers finansminister Hjalmar Schacht brugte til at finansiere den militære opbygning på det tidspunkt – men denne gang skal alle de penge der er skabt

bruges til at gøre verdensøkonomien "grøn".

For de fleste mennesker der er indfanget af den neoliberale ideologi, iscenesat af de etablerede medier, er det meget svært at forestille sig, at hele grundlaget for dette system er forkert. Men denne ideologi involverer ikke kun det "regimeskifte", der er planlagt af centralbankfolkene, men også et "regimeskifte" mod den amerikanske præsident Donald Trump, såvel som imod Rusland og Kina, som det ses i "farverevolutionen", der nu bliver anstiftet i Hongkong. Og det inkluderer også ideen om, at det er helt normalt, at et lille lag af rige mennesker bliver stadig rigere, mens flertallet bliver stadig fattigere; at Afrika skal forblive underudviklet for evigt; at hvert menneske under alle omstændigheder er en parasit, der forurener miljøet; og at grænserne for vækst er nået. Og lad os ikke glemme de liberale ideer om, at "alting går an," og at enhver mening er lige så god som enhver anden.

Men set ud fra universets love og menneskehedens evolution, som de er bestemmende for, er disse aksiomer lige så forkerte som de fleste af antagelserne fra middelalderen, såsom skolastik, hekseri eller flagellantisme.

Hvis vi skal slippe ud af den nuværende voksende krise, hvor alt ser ud til at løbe ud af kontrol, er vi nødt til at ændre hele vores tankegang. Vi er nødt til at finde et referencepunkt, hvorfra vi kan vurdere alle vores antagelser om menneskeheden og universet vi bebor, og undersøge deres gyldighed. Dette referencepunkt er rumforskning og rumfart.

Bemandet rumfart er det sejrende bevis for, at Leibniz havde ret i at hævde, at vi lever i den bedste af alle verdener. Naturligvis ikke i den forstand, som den kyniske Voltaire – på sin vis den tids Sir David Attenborough – angreb Leibniz' optimistiske billede af mennesket, men i den forstand at det viser, at menneskeheden er den eneste (hidtil kendte) kreative art, der gennem opdagelsen af stadigt nye principper for det

fysiske univers kan skabe grundlaget for at overvinde alle grænser.

Som Lyndon LaRouche demonstrerede i sin banebrydende bog 'Der er ingen grænser for vækst', (PDF) og i hele sit livs arbejde, er det de originale opdagelser af stadigt mere komplekse eksperimentelt beviselige principper for universet, der giver grundlaget for helt nye økonomiske platforme, som kan skabe midlerne til at opretholde bedre brødfødte, længere levende og bedre uddannede mennesker. På den måde er vækstbegrebet ikke så simpelt som nogle fjolser, såsom Malthus, forestiller sig; fjolser, der tænker i baner af en kausal verden indskrænket af en euklidisk aritmetik eller geometrisk multiplikation; men snarere svarende til en mangfoldigt forbundet riemannsk manifold, der udfolder sig til højere ordener, der ikke kan forstås med udgangspunkt i de lavere. Kreativ fornuft kan, som det mest udviklede element i universet, skabe nye singulariteter, der igen kan øge graden af menneskelig effektivitet i universet ud over alle grænser.

De bedste eksempler på dette er den forventede beherskelse af termonuklear fusion – hvor mennesket efterligner fusionsprocessen i Solen og derved producerer ubegrænsede mængder af energi og reserver af råmaterialer – og bekræftelsen af Albert Einsteins generelle relativitetsteori, som det for nyligt blev gjort med bekræftelsen af gravitationsbølger og billedoptagelser af sorte huller; sorte huller, som befinder sig i centrum af hver af de to billioner galakser, som Hubble-teleskopet indtil videre har været i stand til at opdage.

Den nye måde at tænke på må afvise bankfolks pseudo-religioner, etablerede medier og klima-apostle, og erstatte dem med en videnskabelig debat om eksperimentelt beviselige fakta. Artemis-programmet, der er vedtaget af præsident Trump, og som vil bringe folk tilbage til Månen i 2024 og etablere en permanent station i 2028, er lovende i så henseende, og ligeledes rumprogrammerne i Kina, Indien, Rusland og Det

Europæiske Rumfartsagentur. I øvrigt viser Kinas enestående økonomiske succes og dynamikken i 'Den Nye Silkevej', at fokuseringen på videnskabelig innovation er mere gavnligt for de involverede lande end det neoliberale systems fokusering på profit.

Hvis det er muligt at bringe Europa og USA ind i et samarbejde med det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ og, for USA's vedkommende, i et samarbejde med Kina om rumfart, vil menneskeheden ikke befinde sig på randen af en klima-apokalypse, men snarere i begyndelsen af en ny æra, hvor menneskets iboende evne til fornuft frit kan udvikle sig, og vi i en vis forstand kan overgå til voksenlivet for vores art. Vi vil udforme en mere menneskelig tidsalder, og demonstrere at denne verden faktisk er den bedste af alle mulige verdener, fordi der potentielt findes et geni i ethvert menneske, og graderne af frihed i udviklingen af vores art vil stige uden begrænsning til i et omfang, hvor flere [og flere] mennesker kan realisere dette potentiale i sig selv.

Det uomgængelige skridt for at opnå denne nye tankegang er den fuldstændige renselse af Lyndon LaRouche, der blev forfulgt og fængslet i 1980'erne og 1990'erne af det Britiske Imperiums onde og desperate storinkvisitorer i deres forsøg på at blokere adgangen til hans ideer.

Vi har brug for de dristige og optimistiske visioner af tænkere som Leibniz, Schiller, Einstein, Krafft Ehrlicke og Lyndon LaRouche, fordi den kulturelle pessimisme fra Malthus, Nietzsche og Spengler fører til fascisme og krig, mens positive ideer om menneskeheden fører til nye renæssancer og blomstrende perioder i historien. Det er op til os alle, hvilken retning vi tager!

En fuldstændig historisk ændring er blevet iværksat af præsident Trump

Den 14. oktober (EIRNS) – Den enestående forvandling, som finder sted i Syrien i dag, afspejler et globalt faseskift, der blev iværksat de seneste uger af præsident Donald Trump, i samarbejde med Ruslands Vladimir Putin, Kinas Xi Jinping, Indiens Narendra Modi, Pakistans Imran Khan, og flere ledere i Mellemøsten.

Selv om situationen på jorden i det nordlige Syrien i høj grad ændres, kan der ikke herske tvivl om, at potentialet for at afslutte krigen i Syrien og begynde at løse andre historiske "brændpunkter" i Østasien og Sydvestasien, alt sammen skabt af det Britiske Imperium, er godt i gang. Præsident Trump har i de sidste par uger erklæret politisk krigsførelse mod det fordærvede og korrupte amerikanske etablissement, herunder begge de politiske partier, alle medierne og de finansielle institutioner bag det "militære industrielle kompleks", som han angreb med navn.

Trump har fulgt op på sit kampagneløfte om at "afslutte disse uendelige krige", da han erklærede tilbagetrækning og i sidste instans hjemsendelse af amerikanske styrker fra Syrien. Han offentliggjorde også den stygge kendsgerning, at de krigslystne ledere fra begge politiske partier havde allieret USA med terrorister – den syriske gren af terrororganisationen PKK (Det Kurdiske Arbejderparti i Tyrkiet) samt al-Qaida-netværkene i Libyen– for at kunne udføre deres kriminelle krige for "regimeskifte" på vegne af det Britiske Imperium.

Samtidig besøger præsident Putin, med hvem Trump har koordineret de militære operationer mod ISIS i Syrien, Saudi-Arabien og roser saudierne for deres rolle i at bringe krigen

i Syrien til ophør. De saudiarabiske ledere gav udtryk for deres hensigt om at opretholde tætte venskaber med både USA og russerne – endnu et slag mod den britiske imperiale opdeling af verden i fjendtlige “blokke.”

Ligeledes på samme tid, er Pakistans premierminister Imran Khan i Iran, og vil derfra besøge Saudi-Arabien. Khan udtrykte sin tydelige hensigt om at bringe den historiske konflikt mellem shia-Iran og det sunni-muslimske Saudi-Arabien til ophør, en indsats, som hilses velkommen fra begge sider. Husk på, at præsident Trump tidligere bad premierminister Khan om at mægle for en løsning i USA-Iran-konflikten, som Khan også drøftede med præsident Hassan Rouhani.

Alt dette kommer inden for få dage efter den delvise handelsaftale mellem USA og Kina samt det historiske “uformelle” besøg af Xi Jinping til Indien, hvor de to ledere drøftede et 100-årigt perspektiv for samarbejde mellem verdens ældste og største nationer. Og husk, at da premierminister Modi besøgte USA i september, var præsident Trump sammen med ham på scenen, foran 50.000 tilbedende indere og indisk-amerikanere.

Denne diplomatiske og kulturelle offensiv har placeret lederne af de “fire magter”, som Lyndon LaRouche beskrev dem – Rusland, Kina, Indien og USA – samt andre verdensledere, på en fælles historisk mission med potentiale til at afslutte det Britiske Imperium og den imperiale opdeling af verden i “dem” og “os”, en gang for alle.

Og dog, hvis man kun havde adgang til nyhederne om verdens begivenheder fra den etablerede presse i USA og Europa, ville man ikke vide noget om dette. I stedet ville man læse heftige udfald om den onde russiske leder og det morderiske diktatur i Kina. Selv Fox News, der har spillet en positiv rolle i afsløringen af fupnummeret med Russiagate mod præsident Trump, har knapt nok rapporteret om Trumps betydelige gennembrud med Kina, samtidig med at de udfylder deres sendeflade med nedrig,

løgnagtig kritik af Kina og beskylder Trump for at "sælge ud" til Putin i Syrien. Trump har korrekt identificeret hovedparten af Kongressen, fra begge partier, som krigsmagere, der står i gæld til det militærindustrielle kompleks.

Medierne er lige så tavse om det faktum, at den amerikanske centralbank i løbet af den seneste måned hektisk har pumpet hundredvis af milliarder af dollars ind i banksystemet for at forhindre en gentagelse af 2008, denne gang i langt større omfang. Torsdag den 15. oktober genoptager Den amerikanske Centralbank de kvantitative lettelser – og pumper 60 milliarder \$ pr. måned, og måske meget mere, ind i bankerne gennem mindst andet kvartal af 2020. Mediernes syn på denne faktiske anerkendelse af at systemet er ved at bryde sammen? "Jeg er okay, Jack".

Den kendsgerning, at de store banker og den økofascistiske pøbel, som de finansierer for at gennemtvinge afindustrialisering og affolkning under dække af svindelen med menneskeskabte klimaændringer, begynder at få den modsatte virkning end de havde til hensigt. Der er en bølge af fornuft, som fejer hen over den amerikanske befolkning, herunder ungdommen, der erkender den vanvittige mørke tidsalder som foreslås, og reagerer på de tegn på inspiration fra præsidenten, fra Måne-Mars-programmet og afslutningen på de "endeløse krige", samt miskrediteringen af løgnene om CO2. Det er de spørgsmål, som Lyndon LaRouche kæmpede for i de sidste 50 år, og grunden til at han blev sat i fængsel af krigspartiet og spekulanterne; de samme som i dag angriber Trump. Renselsen af LaRouche i dag vil frigøre befolkningens sind, der ikke har haft adgang til hans ideer i disse seneste årtier. Det ville være Trumps bedste træk af alle.

Systemet kollapser: Dette er årsagen til optimisme!

Schiller   Instituttets

ugentlige webcast med

Helga Zepp-LaRouche den 11. oktober 2019

Zepp-LaRouche indledte med at drøfte, hvad hun beskrev som den historiske pressekonference med præsident Trump den 9. oktober, hvor han gjorde det klart, at han havde til hensigt at vende de sidste 50 års geopolitiske krige. Under henvisning til præsident Eisenhowers identifikation af det "militære industrielle kompleks" som årsagen til krig, afsluttede Trump med en bevægende personlig erklæring, idet han identificerede omkostningerne ved disse krige, hvad angår de amerikanske tab af menneskeliv, samt de millioner der går tabt på den anden side i krigene.

Hun vendte flere gange tilbage til vigtigheden af to ting: For det første, præsident Trump må nu samarbejde med Rusland gennem Astana-processen og inddrage Kina, for at afslutte krigene via reel økonomisk udvikling; for det andet, at vejledningen til denne udviklingsproces må være Lyndon LaRouches liv, hvis renselse er den nødvendige ingrediens for at få det til at fungere.

LaRouches stemme er desuden vigtig, da det økonomiske sammenbrud er i gang, og det er hans videnskabelige metode, nedfældet i hans Fire Love, som er nødvendige for at forhindre

sammenbruddet i at udløse global elendighed. Vi må direkte tage fat på den panik og kulturpessimisme, som dominerer befolkningen – nu er tiden inde til, at vores optimistiske synspunkt, baseret på en forståelse af menneskets sande, kreative natur, former diskussionen.

Tak fordi I følger vores arbejde i et så spændende historisk øjeblik. Der står meget på spil for menneskehedens fremtid, og vi gør en forskel.

Det vil kun fungere med amerikansk samarbejde med Kina, Rusland og Indien.

Den 8. oktober (EIRNS) – Der er en række nøgleerfaringer, der kan drages fra Schiller-Instituttets konference i New York City d. 5. oktober under titlen “Menneskeheden som en galaktisk art: det nødvendige alternativ til krig.” En af de vigtigste er: at understrege Lyndon LaRouches banebrydende rolle i udformningen af en fusionsbaseret rumudforsknings- og koloniseringsmission, som den næste videnskabelige og teknologiske platform, som er påkrævet for menneskeheden.

[Hvad der] også blev understreget i hele den internationale webcast, herunder i hovedtalen fra Helga Zepp-LaRouche, er, at en sådan mission kun kan lykkes som udførelsen af de fælles mål for menneskeheden, hvis den er baseret på samarbejde mellem store og nye rummagter. Det gik ikke tabt for nogen af deltagerne, at Ruslands ambassadør i De Forenede Stater, Anatoly Antonov, sendte en meddelelse med hilsener og opmuntring til konferencen; og at Xing Jijun, rådgiver og chef

for videnskab og teknologisektionerne i Generalkonsulatet for Folkerepublikken Kina i New York, fremsatte bemærkninger ved begivenheden, der også opfordrede til samarbejde med De Forenede Stater. (Se dækning heraf i EIR, 11. oktober-udgaven, som vil omfatte Antonovs hilsen og Dr. Xings bemærkninger.)

Ret nu blikket fra stjernerne til den turbulente planet Jorden. Hele det transatlantiske finansielle system er på kort sigt ved at blive trukket ind i et sammenbrud, fordi det er blevet overtaget af en grådig finansiell kræftsygdom, som den amerikanske centralbank og de andre centralbanker desperat fodrer med hyperinflationære forsøg på 'bailouts'. Som en finansiell lederskribent skrev den 7. oktober, "den eneste rimelige konklusion, der kan drages af Feds meddelelse fredag om, at den udvider sit pengeindsprøjtning-program til Wall Street indtil mindst 4. november ... [er], at det er en form for 'nødsituation', der finder sted".

På den anden side slår Kina ned på sin skyggebankssektor og bringer den i første halvdel af 2019 ned på det laveste niveau i 3 år, og kanaliserer i stedet kreditter til infrastruktur og andre produktive aktiviteter. Et sådant tolags kreditsystem ville gøre Alexander Hamilton stolt. Hvad Kina gør, kunne godt beskrives som det amerikanske system [for politisk økonomi] med kinesiske karakteristika.

Skulle USA og Kina ikke samarbejde om en sådan fornuftig økonomisk politik og sætte Wall Street ud af funktion?

Se nu på Syrien, hvor præsident Donald Trump med gennemslagskraft – igen – har udtalt, at han har til hensigt at trække de amerikanske tropper ud, som en del af hans valgløfter om at afslutte de evindelige krige, som er testamenterede fra Bush og Obama-administrationerne. Og slænget af neokonservative og -liberale demokrater, de samme, der har til hensigt at vælte ham ved en rigsretssag, hylede op – endnu en gang – i protest over, at Trump "truer sikkerheden" ved at forsøge at afslutte krigen.

For at få succes med denne politik er USA nødt til at samarbejde med Rusland for at forhindre, at den komplekse situation i Sydvestasien eksploderer, for at stoppe terrorismen, og for at opretholde alle landes suverænitet og territoriale integritet.

Burde USA og Rusland ikke samarbejde om at bringe den britiske geopolitik til ophør for altid?

Et sådant amerikansk samarbejde med Kina og Rusland, og også Indien og andre nationer, er det eneste fundament, hvorpå et nyt paradigme kan bygges, en alliance specificeret af Lyndon LaRouche, som er stærk nok til at feje det gamle britiske imperialistiske paradigme ud. USA vil kun finde den moralske styrke til at tage dette skridt ved at ved at rense Lyndon LaRouches navn; LaRouche, der – mod alle odds – designede de politikker og videnskabelige gennembrud, som et sådant nyt paradigme skal baseres på.

**Alt imens psykotiske
'regimeskifttere' går amok,
breder der sig
en verdensomspændende
revolutionær ånd**

Den 6. oktober (EIRNS) – Idet hun skelnede skarpt mellem handlinger begået af de skøre centralbankfolk, og så de økofascister og regimeskifttere, som de har finansieret og sluppet løs, talte Helga Zepp-LaRouche i dag under Schiller Instituttets webcast om ånden i den revolutionære optimisme,

der fejrer over kloden. Bestræbelserne på at vælte Trump, sagde hun, kan meget vel give bagslag, da justitsminister Barr og rigsadvokat Durham fortsætter efterforskningen af kuppet med møder i Storbritannien og Italien for at afdække den reelle udenlandske indblanding i det amerikanske valg i 2016 – hvilket Rusland ikke stod bag!

Samtidig vil forsøget på at anvende de terroristiske voldsomheder fra “et virulent og højtråbende mindretal” i Hong Kong til at udløse et regimeskifte i Kina ikke lykkes, da langt de fleste kinesere er optimistiske med hensyn til deres fremtid, hævdede hun. Indgriben fra den britiske guvernør i Hong Kong, Chris Patten, der opfordrer “folket” til at danne en alternativ regering i Hong Kong, gør det klart, hvilken rolle det britiske imperium spiller i forbindelse med kupforsøget. Kineserne, foreslog hun, skulle kræve en fuld undersøgelse af Londons kriminelle rolle i at støtte den voldelige ‘Jacobiner-pøbel’, der forsøger at ødelægge Hong Kong og Kina.

I kontrast hertil talte Zepp-LaRouche om Schiller Instituttets konference i New York den 5. oktober, der fandt sted som en del af fejringen af den internationale ‘Måne-Observation’, hvor hun og andre talere talte om det nye fremkommende paradigme, med temaet “Menneskeheden som en galaktisk art: Det nødvendige alternativ til krig.” Hun opfordrede tilhørerne til at lade sig smitte med den “sunde sygdom, månefeberen”. “Stil jer ikke ud på sidelinjen,” sagde hun. Den optimisme, der er nødvendig for at vinde, kommer af at bevæge sig ind i “de nye grænseegne for viden.”

Talerrækken inkluderede en Andrea Jones, international direktør for NASAs ‘International Observe the Moon Night’ den 5. oktober; Dr. Xing Jijun, den videnskabelig rådgiver ved Kinas mission i New York; et bevægende tilsagn om støtte fra den russiske ambassadør i U.S.A. Anatoly Antonov, med historien om det amerikansk-russiske samarbejde i rummet; Medlemmer af Schiller Instituttets videnskabelige team Ben

Deniston og Jason Ross; NASA-stipendiat Aaron Olson, der forsker i helium-3 minedrift på Månen; og Joseph Foster, en signalspecialist om emnet: "Fra Diana-projektet til Projekt Artemis." Den fulde konferencevideo er lagt ud på Schiller Instituttets website.

Læsere af nærværende 'EIR Daily Alert' bør ikke gå glip af at se den dejlige "Jonathan Swift-agtige" – intervention af en repræsentant fra LaRouchePAC på et [såkaldt] 'town hall meeting' med Rep. Alexandria Ocasio-Cortez, den dumme, førende "Green New Deal" -proponent i Repræsentanternes hus. Det har bogstaveligt talt haft millioner af seere over hele verden. Kvinden fra LaRouchePAC optrådte lige nøjagtigt som en forstyrret øko-fascist, og sagde, at det ikke var nok at stoppe kulbrinter, at der ganske enkelt var for mange mennesker, og at selv bombing af Rusland ikke ville være tilstrækkeligt, fordi alle udsender CO2 – så vi må spise babyer for at stoppe klima-katastrofen! AOC's respons er uvurderlig.

Link til <https://www.c-span.org/video/?c4820884/eat-babies>

Hvad der foregår er ikke en rigsretssag, det er et kup.

Den 2. okt (EIRNS)–Præsident Donald Trump tweetede tirsdag aften: "I takt med at jeg lærer mere og mere hver dag er jeg kommet til den konklusion, at det der foregår ikke er en rigsretssag, det er et KUP."

Dette er præcist tilfældet, hvilket LaRouche-bevægelsen har påpeget – og dokumenteret – i årevis. Og det er også tilfældet, at kuppet køres af det Britiske Imperium og deres

amerikanske allierede, hvilket præsidentens advokat, Rudy Giuliani, for nylig tilkendegav ved at pege på den rolle, som MI6-agent Christopher Steele's løgnagtige rapport udgjorde i forhold til få hele operationen til at løbe af stablen. Justitsminister William Barr og statsadvokat John Durham er nu i Italien for at følge op på spor, som også kan afsløre hele kupoperationen. 'Ethvert af skovens træer står for at kunne falde'.

LaRouche PAC (Political Action Komité) offentliggør i al hast, en kort rapport, der afslører den mest sårbare flanke i den britiske operation mod præsident Trump: deres eget engagement i "Maidan" statskuppet i Ukraine; som resultat af hvilket kup der blev indført et nynazistisk regime i dette land, lige på grænsen til Rusland.

Briterne er opmærksomme på den fare, som de står overfor, og har kastet al fornuft over bord, herunder, at de gennemtvinger, at Demokraterne i Kongressen tager konsekvenserne forbundet med at bakke op om en rigsretssag, selvom de ved, at dette i mange tilfælde betyder politisk selvmord.

Graden af desperation hos briterne er åbenlys, og dette er direkte relateret til det hastigt fremkommende sammenbrud af deres transatlantiske finansielle system. Fastfrysningen af det amerikanske interbank-lånemarked sluttede ikke med udgangen af 3. kvartal, men fortsætter med uformindsket effekt i denne uge. Og den fysiske økonomi i USA og Europa fortsætter med at styrtdykke; indekset for amerikanske indkøbsledere faldt i september til 47,8 ('Institute for Supply Management', alt under 50 indikerer en absolut nedgang) – det laveste punkt i over et årti. Lignende sammenbrud hos produktionsvirksomhederne forekommer i Europa, Japan og Storbritannien.

Sammenlign dette med Kina, hvor fattigdom i det sidste halve århundrede praktisk talt er udryddet; spædbarnsdødeligheden er

faldet; den forventede levealder er steget kraftigt; og analfabetisme er næsten forsvundet, da det samlede uddannelsesmæssige og teknologiske niveau er steget markant. Sigende for landets satsning på infrastruktur er, at 'China Railway Rolling Stock Corporation', har bygget et anlæg til at producere magnettog, der er i stand til at nå hastigheder på 600 km/t, samt arbejder på en model, der kan nå maksimale hastigheder på 1.000 km/t!

Link (skrevet på engelsk).

<https://www.larouchepac.com/20191002/joe-biden-and-ukraine-corrupt-dim-witting-agent-british-intelligence>

Et faseskifte ryster Verden – nu er det LaRouche-tid

Den 1. oktober (EIRNS) –Den 1. oktober markerer 70-årsdagen for oprettelsen af Folkerepublikken Kina. Beijing var scenen for en ekstraordinær festligholdelse med over en million mennesker til stede for at ære den mest spektakulære transformation af en nation i historien. Enkle statistikker viser transformationen – mellem 1949 og i dag er den forventede levealder steget fra 35 til 77 år, spædbørnsdødeligheden faldet fra næsten 250 pr. 1000 – en fjerdedel af alle fødte – til mindre end 10, og analfabetismen er faldet fra 80% til under 1% , hos alle undtagen de ældre.

Og alligevel ignorerer det vestlige etablisement denne forbløffende præstation for i stedet vidt og bredt at 'broadcaste' den voldelige farverevolution, som de selv har finansieret og sat i gang i Hong Kong. I dag satte pøbelen ild til, lukkede ned for og skamferede flere undergrundsstationer

og regeringsbygninger, kastede Molotov-cocktails mod politiet og "lykkedes" til sidst med at få "blod på skjorten", som de ønskede, da en maskeret ung, der svingede et jernrør mod en politimand, blev skudt, og befinder sig i kritisk stand i skrivende stund. Hensigten er et regimeskifte i Beijing, idet man prøver at sælge løggen om et umenneskeligt diktatur, der undertrykker sit folk.

Amerikanere, der falder for denne linje i pressen, må reflektere over det faktum, at de samme mennesker, fra både det neokonservative-"højre" og neoliberale "venstre", der driver denne regimeskifte-operation mod Kina under det falske råb om "demokrati", er nøjagtigt de samme mennesker, der kører regimeskifte-operationen mod De Forenede Stater, og hektisk forsøger at få præsident Donald Trump fjernet fra embedet, før det forestående økonomiske sammenbrud rammer det vestlige finansielle system. Begge operationer drives fra London. De liberale medier, der falbyder løgnene bag rigsretssagen mod præsident Trump, priste i dag åbent den krigsførende John Bolton for hans angreb på Trump for ikke at starte en krig mod Nordkorea, snarere end at forhandle om en fredelig afvikling af atomvåbnene. Sandelig nogle underlige sengekammerater, men ingen overraskelse for dem, der forstår det britiske imperiums 'gang-counter-gang'-metodik, som længe har været udstillet på EIR's sider.

Det amerikanske folk lugter denne lunte. En faseændring fejer gennem den amerikanske psyke, en forandring, som LaRouche-organisatørerne genkender og mobiliserer over hele landet. Processen med rigsretssag er en panikindsats for at forhindre Trump og hans justitsminister William Barr i at afsløre det forræderiske kupforsøg, der ledes af Obama-administrationen og dets korrupte efterretningsteam, dirigeret af Christopher Steele og hans overordnede i Storbritanniens MI6 og GCHQ (General Communication Head Quarter er den britiske pendant til NSA i USA, red.). Mandag aften identificerede senator Lindsey Graham denne britiske fjende – "Hvis man er bekymret

over, at udenlandske mennesker er involveret i vores valg,” sagde Graham, “burde man bekymre sig om, at Christopher Steele er ansat af det Demokratiske Parti.”

Det amerikanske folk vil heller ikke købe den idé, der tilbydes af den patetiske Greta Thunberg og hendes økofascistiske sponsorer. Hvad de muligvis ikke forstår helt så godt, er, at dette klimahysteri drives af City of London og deres agenter på Wall Street. I dag oprettede Bank for International Settlements (BIS), centralbankernes centralbank', et 'initiativ for grønne obligationer' for at facilitere "forgrønnelsen af finanssystemet", der er sat i gang under ledelse af chefen for Bank of England Mark Carney. Basis for "risikostyring" under denne monstrøse ordning er ikke levedygtigheden af et industri- eller landbrugsprojekt, men hvor meget CO2 der genereres af investeringen. Med andre ord skal investeringer i stort set ethvert moderne industri eller landbrugsprojekt således straffes, – at de helt skæres væk.

Trump har forpligtet sig til internationalt samarbejde i regi af Månen-Mars missionen. Ligesom Kina, Rusland, Indien og de fleste af udviklingslandene har han ikke til hensigt at begå økonomisk selvmord ved at bremse udvikling af fossilt brændstof. I denne uge sendte han chefen for Det Hvide Hus' Kontor for 'National Drug Control Policy' til Kina, hvor de to nationer blev enige om at et tæt samarbejde om at bekæmpe fentanyl-krisen og anden narkotikahandel. Denne form for internationalt samarbejde, der er baseret på ægte videnskab, reelle fremskridt og befolkningens reelle fysiske og mentale sundhed, er faktisk midlerne til at besejre det britiske imperiums planer om folkedrab. Imperiet er bange for at Trump – når boblen brister, hvilket er nært forestående – vil vedtage det fulde LaRouche-program for at gendanne et system efter Hamiltons principper og forene verden i ånden af 'Den Nye Silkevej'. Vi må sikre os, at deres frygt går i opfyldelse.

NYHEDSORIENTERING SEPTEMBER 2019: Finansverden vil redde sig selv med øko-fascisme

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouches tale i Xi'an Kina: Hvordan man kan hjælpe Vesten med at forstå Bælte og Vejinitiativet bedre (på dansk)

Af Helga Zepp LaRouche:

Under det europæisk-asiatiske økonomiske forum i den kinesiske by Xi'an holdt Helga Zepp-LaRouche følgende foredrag. De indskudte overskrifter er tilføjede af redaktionen.

For de fleste kinesere er det meget vanskeligt at forstå, hvorfor så mange af Vestens institutioner reagerer så negativt på BRI (Bælte- og Vej-initiativet), og hvorfor der her i den sidste tid oppiskes en antikinesisk stemning, og at for

eksempel kinesiske videnskabsmænd og 450.000 studerende i USA sættes under mistanke for at være spioner, hvad der minder om de værste dage under McCarthy-æraen. I Europa rejser nogle sikkerhedsmyndigheder lignende beskyldninger. For den kinesiske befolkning oplever BRI's virkelighed ud fra et helt andet perspektiv.

For folk i Kina udgør de sidste 40 års erfaringer med reform- og åbningspolitikken siden Deng Xiaoping en ufattelig succeshistorie. Fra et relativt fattigt udviklingsland – jeg har selv oplevet det i 1971, da jeg var i Kina for første gang – har Kina udviklet sig til den næststørste, ja i mange henseender endda til den største økonomiske nation i verden. 800 millioner mennesker blev løftet ud af fattigdommen; der har udviklet sig en middelstand på 300 millioner og derudover 600 millioner med en god levestandard. Moderniseringstempoet er uden fortilfælde i verden, sådan som det for eksempel kommer til udtryk i et hurtigtogsnet på allerede 30.000 kilometer, som snart har forbundet alle de store byer med hinanden.

Siden præsident Xi Jinping i september 2013 i Kasakhstan satte Den nye Silkevej på dagsordenen, har Kina tilbudt alle andre stater et samarbejde med den kinesiske succesmodel. I løbet af de kun 6 år, der er gået, har BRI oplevet en utrolig genklang; mere end 130 nationer og mere end 30 store internationale organisationer samarbejder med BRI. Det største infrastrukturprojekt i menneskehedens historie har påbegyndt seks store korridorer, bygget jernbanelinjer, udbygget havne, opført industriparker og videnskabsbyer og tilbyder for første gang udviklingslandene en mulighed for at overvinde deres fattigdom og underudvikling.

Her var BRI fra begyndelsen af åbent for alle denne verdens stater. Præsident Xi Jinping har ikke blot udtrykkeligt tilbudt USA og Europa samarbejde, men i utallige taler givet udtryk for, at han foreslår en helt ny model for internationalt samarbejde mellem nationerne, et "shared

community for the future of mankind", et skæbnefællesskab for den samlede menneskehed. Og dermed har han foreslået en helt ny form for samarbejde, der overvinder geopolitikken og erstatter den med et harmonisk system for fælles udvikling til alles gensidige fordel. I denne henseende udgør BRI den absolut nødvendige økonomiske basis for en fredsorden for det 21. århundrede.

Medens Den nye Silkevej i mange lande i Asien, Afrika og Latinamerika og selv i Europa hilses som en storslået vision, som et koncept for fred gennem udvikling, sådan som pave Paul den 6. formulerede det i sin encyklika *Populorum Progressio* – "Om alle folks udvikling" fra 1967, så betegner de tidligere omtalte institutioner denne politik fra Kinas side som "konkurrence mellem systemerne".

Mange kinesere forstår ikke, hvordan det er kommet til denne heftige reaktion, født af geopolitiske motiver, og også i Vesten har en vis tilvænnning gjort sig gældende over for de forandringer, som i løbet af de sidste næsten 50 år har ændret den politiske orientering og de politiske værdier.

Det afgørende punkt er, at der i Vesten har fundet et paradigmeskift sted siden 1971, der har ført i den præcist modsatte retning af den vej, som Kina er slået ind på.

Da præsident Nixon den 15. august 1971 ophævede Bretton-Woodssystemet og dermed de faste vekselkurser og dollarens guldstandard, lagde han grunden til en tiltagende opgivelse af en politik orienteret mod den fysiske økonomi og i stedet hen imod en politik, rettet mod de finansielle interesser og i stadig stigende grad mod den størst mulige profit.

Denne tendens forstærkedes ved ophævelsen af Glass-Steagall-loven om bankadskillelse i 1999 og af den efterfølgende fuldstændige deregulering af finansmarkederne, hvilket førte til gentagne dannelser af spekulationsbobler og til sidst til bankkrakket i 2008. Og da centralbankerne absolut ikke har

ændret spor ved årsagerne til dette krak, men tværtimod har befordret den spekulative kasinoøkonomi gennem fortsat "quantitative easing", nulrenter og nu endda negative renter, så står det transatlantiske finanssystem nu foran muligheden for et langt mere dramatisk sammenbrud end for elleve år siden.

Den amerikanske økonom Lyndon LaRouche, min nyligt afdøde ægtemand, advarede i august 1971 om, at en fortsættelse af den monetaristiske politik, som Nixon slog ind på, ville medføre fare for en ny depression og en ny form for fascisme, dersom den ikke erstattedes af en ny økonomisk verdensorden. LaRouche gik også op imod Romklubbens malthusianistisk motiverede påstand fra 1972 om, at nu var "grænserne for vækst" nået – en vranglære, som hele den økologiske bevægelse lige indtil nu er opbygget på, og som har ført til en "forgrønnelse" af en stor del af de vestlige partier. LaRouche svarede herpå med sin bog: "Der er ingen grænser for vækst", hvor han fremhæver den menneskelige kreativitets rolle som drivkraft for videnskabelige og teknologiske fremskridt, der definerer, hvad der er ressourcer.

Han advarede også dengang om, at det værdiskift, der fulgte med denne nyliberale økonomiske politik, ville medføre en sex-, rock- og narkokultur, som ville ødelægge befolkningens intellektuelle evner og dermed ikke blot frembringe en kulturel krise, men også ødelægge samfundets økonomiske produktivitet. Desværre befinder vi os i dag lige netop på dette punkt.

Kina går den modsatte vej

Kina slog i 1978 ind på den stik modsatte vej. Det erstattede Firebandens teknologifjendtlige politik med en dirigistisk og udviklingsrettet politik, finansieret af statslige kreditter.

Det, man ikke forstår i Vesten, er den kendsgerning, at den kinesiske økonomiske model i sine grundtræk er identisk med

det amerikanske system, sådan som det udvikledes af den unge amerikanske republiks finansminister, Alexander Hamilton, med dets ide om en nationalbank og statsstyret kreditskabelse. Denne ide videreudvikledes af den tyske økonom Friedrich List, der er meget berømt i Kina, og udgjorde grundlaget for Lincolns økonomiske rådgiver Henry C. Carey, og påvirkede den økonomiske tankegang i Roosevelts Reconstruction Finance Corporation, hvormed han førte USA ud af 30-ernes depression. Reconstruction Finance Corporation var også forbilledet for Kreditanstalt für Wiederaufbau, hvormed Tyskland organiserede genopbygningen efter den anden verdenskrig og det tyske økonomiske mirakel.

Kina foretager sig altså nu om dage det, der udgjorde grundlaget for USA's og Tysklands økonomiske succes, før de vendte sig fra denne politik og erstattede den med den nyliberale model, hvis "succes" i dag for eksempel kan iagttages hos den største derivathandler i verden: Deutsche Bank.

Den konfucianske traditions betydning

Et ekstremt vigtigt aspekt af BRI's succes, der kun forstås utilstrækkeligt i Vesten og efter min opfattelse ikke understreges klart nok, er det kinesiske samfunds toogethalvttusind år gamle konfucianske tradition, der kun afbrødes i de ti år under kulturrevolutionen. I Kina spiller det almene vel takket være denne tradition en større rolle end individet, der i Vesten efter Renæssancen opnåede en større betydning, der dog med det liberale værdiskift så at sige har revet sig fuldstændigt løst og har udartet sig til "alt er tilladt".

Den konfucianske tradition indebærer også, at udviklingen af den moralske karakter udgør det højeste mål for opdragelsen, hvilket udtrykkes ved begrebet "junzi", der nogenlunde svarer til Schillers begreb "den skønne sjæl". Det har derfor for mere end totusinde år været anset for selvindlysende i Kina,

at hensynet til den offentlige moral og bekæmpelsen af slette egenskaber i befolkningen udgør forudsætningen for et højtudviklet samfund.

I Vesten går forestillingen om nødvendigheden af en moralsk forbedring fuldstændigt imod tidsånden siden afskaffelsen af det humboldtske opdragelsesideal, hvis midtpunkt ligeledes var den "skønne karakter". Det er altså i det højeste ud fra det udartede liberale systems standpunkt, at nogen kan betegne Kina som et "autoritært system", ikke set ud fra den kinesiske kulturhistories synspunkt.

Den, der vil forstå Xi Jinpings hensigter, må tage hensyn til hans svar på et spørgsmål fra otte professorer fra Det centrale Akademi for de Skønne Kunster (CAFA) for godt et år siden, hvor han understreger den æstetiske opdragelses overordentlige betydning for den kinesiske ungdoms åndelige udvikling. Den æstetiske opdragelse bør spille en afgørende rolle for den skønnes ånds udvikling, den bør fylde de studerende med kærlighed og fremme skabelsen af store kunstværker.

Allerede Konfucius tillagde beskæftigelsen med poesi og god musik en afgørende rolle ved menneskets æstetiske opdragelse, men en absolut nøgle til forståelsen af Xi Jinpings vision, ikke blot om "den kinesiske drøm", men om hele den samlede menneskeheds harmoniske udvikling er den lærde, der har skabt det moderne uddannelsessystem: den første undervisningsminister i Den Provisoriske Republik Kina, Cai Yuanpei. Cai stødte under sine rejser på jagt efter det bedste daværende uddannelsessystem til sidst i Leipzig på Baumgartens og Schillers æstetiske skrifter og blev gennem filosofihistorikeren Wilhelm Windelband opmærksom på Wilhelm von Humboldts dannelsesopfattelse. Han blev fuldstændigt begejstret over slægtskabet mellem Schillers begreb om den æstetiske opdragelse og den konfucianske morallære og indså, at Schiller havde præget den tyske klassiske ånd med "stor klarhed".

Cai anvendte disse ideer til at modernisere det kinesiske uddannelsessystem og skabte det nye begreb "meiju" for den æstetiske opdragelse. Dermed blev den allerede hos Konfucius eksisterende ide om, at karakteren kan forædles ved fordybelse i den store klassiske kunst, forstærket, ved at der på denne måde kan bygges en bro mellem den sanselige verden og fornuften. I en artikel fra 1919 formulerede Cai tanker, der også i dag kan bygge en bro for Vestens problemer:

"Jeg tror, at roden til vort lands problemer ligger i kortsynetheden hos rigtigt mange mennesker, der vil have hurtig succes eller hurtige penge uden nogen højere moralsk tankegang. Den eneste medicin er den æstetiske opdragelse."

Menneskehedens fælles fremtid

Det falder mange mennesker i Vesten svært at tro, at Kina kan mene det alvorligt med sin ide om et win-win-samarbejde, fordi de på grund af det netop beskrevne paradigmeskift har vænnet sig for meget til, at alle menneskelige interaktioner må være et nulsumsspil. Men vi bør her i Vesten minde os om, at det var Den vestfalske Fred – der afsluttede 150 års religionskrige – der etablerede det princip, at en varig fredsordning må tage hensyn til naboens interesse. Den vestfalske Fred begrundede den internationale folkeret og lagde grunden for FN-pagten. Det er Vesten, ikke Kina, der med begreber som "beskyttelsesansvar" (right to protect), såkaldt humanitære krigsindgreb og regimeskift gennem farverevolutioner, sådan som vi lige nu oplever det i Hongkong, har fjernet sig fra de fastlagte principper såsom den absolutte respekt for alle staters suverænitet.

Xi Jinpings vision om "en fælles fremtid for menneskeheden" svarer til den konfucianske tanke om alles harmoniske udvikling, en tradition, som også Cai Yuanpei har bidraget til med vigtige tanker. Han udkastede drømmen om "et stort fællesskab for hele verden" (datong shijie), der var harmonisk og uden hære og krige, og som kunne opnås ved dialog mellem

kulturerne. Han sammenlignede en kulturs optagelse af andre kulturer med åndedrættet, med menneskelegemets indtagelse af mad og drikke, uden hvilket mennesket ikke kan leve. Er kik på historien viser, at al højere udvikling hos menneskeheden altid har fundet sted gennem en udveksling med andre kulturer.

Det er betegnende, at der i Vesten så godt som ikke findes nogle egentlige analytikere eller politikere, der i nævneværdig grad er gået ind på Xi Jinpings ide om "menneskeheds skæbnefællesskab". Hvis det overhovedet er sket, så nævnes det kun i en bisætning, som om det ikke lønner sig at se andet i det end kommunistisk propaganda og en forkyndelse af Kinas hensigt om at spille en førende rolle på verdensscenen i fremtiden. Men det, som Xi sagde på Det kommunistiske Partis 19. kongres, var, at menneskene i Kina inden 2050, altså omtrent på 100-årsdagen for grundlæggelsen af Det kommunistiske Parti, skulle have demokrati, menneskerettigheder, en udviklet kultur og et lykkeligt liv. Og ikke blot kineserne, men alle folkeslag på denne planet.

Og dermed er det spørgsmål rejst – og besvaret positivt – der egentlig med tanke på alle de kaotiske forhold på vor planet burde beskæftige alle filosoffer, videnskabsmænd og statsmænd og –kvinder: Kan menneskeslægten give sig selv en orden, der garanterer dens overlevelse på langt sigt, og som svarer til menneskets særlige værd som kreativ art? Xis koncept for et fremtidigt fællesskab fremstiller meget klart den ide, at ideen om den fælles menneskehed har fortrinsret, og at de nationale interesser først derefter defineres i overensstemmelse hermed.

For at kunne følge diskussionen på dette plan om, hvordan denne nye orden, den "reformerede internationale ledelse" skal se ud, må vi i Vesten vende tilbage til netop de humanistiske traditioner, som vort liberale system har skubbet til side. Tilsvarende ideer finder vi hos Nicolaus von Kues, der kun anså en fuld udvikling af Makrokosmos mulig gennem en harmonisk udvikling af alle mikrokosmosser. Eller i Gottfried

Leibniz's ide om en præstabiliseret harmoni i universet, hvor en højere orden er mulig, fordi frihedsgraderne øges gennem en højere udvikling, hvorfor vi lever i den bedste af alle verdener. Eller i Friedrich Schillers ide om, at der ikke behøver at gives nogen modsætning mellem verdensborgeren og patrioten, fordi de begge orienterer sig mod menneskehedens fælles bedste.

Slutbemærkning

Kina må hjælpe Vesten med at forstå ideen med Den nye Silkevej. Kina bør ikke reagere defensivt på de antikinesiske angreb, men bør så meget des mere stolt og selvbevidst fremhæve sin egen histories glansperioder, vigtigheden af den konfucianske morallære, det særlige ved den kinesiske digtekunst, skønheden i skriftmaleriet. Og Kina bør udfordre Vesten til selv at genoplive renæssancens humanistiske traditioner: Dante, Petrarca og Brunelleschi; den klassiske kultur hos Bach, Beethoven og Schiller og de republikanske traditioner i politikken. Kun hvis Vesten oplever en gennemgribende "foryngelse" og genopliver ideerne hos Alexander Hamilton, Friedrich List og Henry C. Carey, kan problemet løses.

Leibniz var ganske begejstret for Kina, og han forsøgte at få så meget som muligt at vide om landet fra de jesuitiske missionærer. Han var fascineret af, at kejser Kangxi var kommet frem til de samme matematiske slutninger som han selv, og sluttede deraf, at der eksisterer universelle principper, der er tilgængelige for alle mennesker og kulturer. Han anså endda kineserne for moralsk overlegne og skrev:

"I alle tilfælde forekommer vor nuværende situation i betragtning af det umådeholdne moralske forhold mig at være således, at det næsten forekommer nødvendigt, at man sender missionærer fra Kina til os for at lære os en naturlig teologis anvendelse og praksis...

Jeg tror derfor, at hvis en viis mand valgtes til dommer, ikke over nogle gudinders skønhed, men over folkeslagenes fortræffelighed, så ville han skænke det gyldne æble til kineserne...”

Den tyske middelstand, de små og mellemstore foretagender og byer som Genova, Wien, Zürich, Duisburg og Hamborg og mange andre har for længst dannet sig et begreb om de muligheder, der ikke blot ligger i en udbygning af de bilaterale forhold, men især i en udbygning af samarbejdet med den tredje verden som for eksempel industrialiseringen af Afrika og Sydvestasien.

Den begejstring, der giver sig til kende i det internationale samarbejde om rumfart, ESA's samarbejde med de kinesiske rumfartsprojekter, ideen om internationalt samarbejde på den fremtidige kinesiske rumstation, opbygningen af en international månelandsby og planen om at gøre Mars beboeligt, understreger, at Xi Jinpings vision om et fremtidigt skæbnefællesskab for menneskeheden er rykket på nært hold.